

Spominska slovesnost na Oklem

Tudi letos so pripravili spominsko prireditev v spomin tragičnih dogodkov na Oklem. Posnetek iz letošnje svečanosti, za katero so kulturni program pripravili učenci osnovne šole v Ihanu

Razmišljanje ob dnevu žena

Koliko solza so prelele in koliko gorja prestale napredne žene vsega sveta, od tistega dne pred več kot sedemdesetimi leti, ko so v Kopenhagenu na Danskem, na konferenci žena socialistk, proglasile osmi marec za dan borbenih, naprednih žena vsega sveta. Na konferenci so soglasno sprejeli predlog Klare Zetkin, ki je bila predsednica sekcije Druge Internationale, za vprašanja žena. Od takrat praznujemo 8. marec.

Z razvojem delavskega gibanja v svetu in pri nas, se je širilo tudi proletarsko gibanje žena pod vodstvom Klare Zetkin, Roze Luksenburg in Dolores Ibaruri. Na raznih sestankih so zahtevale svoje najosnovnejše pravice, volilno pravico, skrajšanje delovnega časa, za enako delo, enako plačilo, borile so se še posebno proti nočnemu delu, proti izkoriščanju mladoletnih otrok. Pridružile so se stankajočim delavcem, zahtevale konec prelivanja krvi in skorjico kruha za bolne, lačne, umirajoče otroke. Tako so bile tudi naše žene aktivne že prej, še posebno med obema vojnama, v borbi za svoje najosnovnejše človekove pravice. Ta boj je potekal v tesni povezavi z razvojem našega revolucionarnega delavskega gibanja in je rodil bogate sadove.

Protifašistično zvezo žena Slovenije so ustanovili na pobudo KPS v Borinju v Suhi krajini pred dobrimi štiridesetimi leti. Ustanovnega kongresa se je udeležilo 180 delegatki iz vseh krajev zaslužnjene Slovenije. Med udeleženkami je bilo veliko bork iz partizanskih enot, aktivistk OF, ter mater padlih partizanov. Prišle so tudi tovarišice iz okupirane, z bodočo žico in bunkerji obdane Ljubljane. Kongres je potekal pod geslom: „Vse za partizane – do končne zmage!“. Kongres je tudi sklenil, da je treba žene hitreje vključevati v odbore OF, ter v organe naše nove ljudske oblasti ko sta ideja in praksa socialističnega samoupravljanja poganjali drobne korenine, v surovih, vojnih okoliščinah, ko so po vsej naši lepi deželi junaško padale za svobodo in boljše življenje poleg tovarišev – tudi junaške žene. Teh pa je nešteto!

Tako so si naše žene priborile svoje pravice, ko so se aktivno in zavestno vključile v narodnoosvobodilni boj, s puško v roki, na pobudo KPJ in tovariša Tita. Koliko jih je bilo ubitih, zaklanih, zažganih, mučenih na nečloveški, kruti način! Kako jim je krvavelo materinsko srce, ko so odhajali iz njihovega naročja otroci, po duši in srcu pa odrasli! Tudi oni so odhajali zavestno, odzvali so se klicu KPJ in tovariša Tita. Braniti jim niso moge, kajti ponosen, nepremagljiv rod je vedel, kaj hoče.

In po končani vojni, koliko je bilo odrekovanja, samoodpovedovanja, koliko prostovoljnih udarniških ur. In sedaj, v zaostrenih gospodarskih in političnih razmerah, doma in po svetu, čaka žene velika naloga pri stabilizaciji našega gospodarstva. Boriti se moramo proti upadanju osebnih dohodkov, proti zviševanju cen, ki prizadevajo še posebno družine z nizkimi osebnimi dohodki. Prisluhniti je treba glasu žena in upoštevati njihove predloge in opravičene kritike! Še posebno pri oblikah otroškega varstva, tako da bodo imele žene priliko za uspešno in ustvarjalno vključevanje na vseh področjih našega življenja. Še posebno na delegatskem področju.

Tudi naše žene, z našim vodstvom, bore za ohranitev svobode in miru v svetu, proti vojnani, lakoti, proti izkoriščanju in zatiranju za razorožitev za prijateljsko sožitje med vsemi narodi sveta.

Ob takem razmišljanju čestitamo vsem našim ženam za 8. marec!

Danica Zidarič

Komentar:

Na repu ekološke osveščenosti

V teh zimskih dneh je zrak napolnjen z žveplovim dioksidom in se dan prevesi v noč zaradi sivomodrega ozračja uro prej, kot bi se sicer. V tej mali Sloveniji, ki je polna kotlin, ob tem, da je tudi sama nekakšna kotlina, je nekaj krajev, koder si dajo meriti strup, ki ga vdihavajo. Nekaj jih je, ki so zagnali krik in vik ob katastrofalnem uničenju reke Krupice v Beli Krajini, okuženju narave, ljudi in živali in ki so izrekli svoj bes in jezo nad splošno družbeno inertnostjo s pisanjem peticije.

Pa nas onesnaženje – ta kuga sodobne civilizacije, – vendar ni obšla, mi pa ob tem nismo storili še ničesar. Morda zato, ker še ni seglo v naše korenine, ker še ni načelo naše genetike, ni se še zagrizlo v naše okolje do te mere, kot v Beli Krajini, koder razpreza svoje pošastne perspektive na še nerojena bitja. Mar moramo to dočakati, pa šele nato ukrepati?

Da smo ogroženi – je gotovo. Toliko je bilo v naši občini že onesnažen voda (galvanizerji, usnarji in drugi), poginovi rib v naših potokih in rekah, da smo občina z največjim onesnaženjem in potomori rib.

Sredi polja nam stoji tovarna, kemična tovarna, sredi tistega polja, izpod katerega pijemo vodo. Kaj je v onesnaženje podtalnice že storila, kaj še ni, kaj so nevarnosti – vedo le dobro poučeni ali pa še ti ne. Vemo, da so morali nekajkrat zamenjati kanalizacijo, da se strup ni precejal v globino...

Sredi taistega polja v Suhadolah nam dobesedno na pitni vodi menda grozi odlagališče kamniške občine; njihovi odpadki naj bi se naslednjih nekaj let tudi scejali v globino...

Čistilno napravo imamo, ki naj bi bila velik ekološki nevtralizator vsega slabega. Da nima tiste funkcije, za kakršno smo jo gradili, kot menda prvi v Sloveniji, nemara ni samo sama kriva, saj jih je nemalo, ki nočejo upoštevati zahteve, do kakšne mere sme njihova odplaka biti onesnažena.

V veliki večini smo se preobrnili na kurjenje s tridimi gorivi. V dveh letih se je količina pepela med odpadki povečala za 300 odstotkov. Kdo nam je izmeril, koliko so se povečali strupeni plini v ozračju?

Nenehno objavljamo obupne klice po čistoči, apele, naj vendar ne onesnažujemo obrežij s staro šaro, z avtomobili, hladilniki, štedilniki, cunjami, polivinilom. Vse to še naprej odlagamo v naravo, ob gozdne poti, v kamnolome, za prvi (sosedov) plot. Vse je zama. Zatorej ob tem, ko imamo „zeleno akcijo“ in društvo za varstvo okolja, koder navdušenci za okolje hočejo veliko storiti, pa malo morejo, vprašajmo: Doklej z brezumjem? Kako ven iz strahotne obsedenosti uničiti najlepše kar imamo – naravo? Družbeni dejavniki, koder ni malo pripravljenosti vendarle nekaj storiti – pa bodo morali dotlej (ali najprej) razrešiti dilemo: Kako bomo enkrat vendarle prešli od načelnih razprav, konferenc – v konkretno ravnanje, da vse, za kar nam ni vseeno, vendarle še ohranimo.

M. Brojan

O čem bo tekla skupščinska razprava v marcu?

Na marčevskih zasedanjih zborov Skupščine občine bo nedvomno največ razprav okrog ustanovitve skupne službe družbene pravne pomoči za območji občin Domžale in Kamnik. O ustanovitvi omenjene službe so se lomila kopja že v letu 1983, ko predlog za ustanovitev podobne službe ni bil sprejet. Ker republiški zakon o pravni pomoči občinam nalaga, da so dolžne same ali skupaj z drugimi občinami zagotavljati pravno pomoč občanom, je bil pripravljen nov osnutek elaborata, ki predvideva skupno pravno pomoč za območji občin Domžale in Kamnika. Mnenja o družbenoekonomski upravičenosti ustanovitve službe so še vedno deljena, predvsem zaradi finančnih sredstev, ki jih bo z ustanovitvijo službe potrebno zagotavljati. Več o nameravani ustanovitvi službe pa bomo bralce obvestili v posebnem članku.

Kaj bo novega v zvezi z davki?

Obetajo se nam tudi spremembe in dopolnitve odloka o davkih občanov ter odloka o posebnem občinskem davku od prometa proizvodov in od plačil za storitve.

Ponovno bo spremenjeno poglavje o obdavčevanju dohodkov iz kmetijstva, saj je v tem poglavju obdelano obdavčevanje dohodka iz kmetijstva po dejanskem dohodku, zato pa so v odloku skoraj vse odločbe, ki se nanašajo na to vrsto obdavčitve, črtane. Namesto progresivne je predvidena uvedba proporcionalne davčne stopnje za obdavčitev po dejanskem dohodku, katere znaša 42 %. Stopnje za obdavčitev katastrskega dohodka pa se ne spreminjajo. Uvedene so tudi nove olajšave za zavezance s katastrskim dohodkom pod 2.000.– din na družinskega člana, za zavezance, ki združujejo zemljo in delo z organizacijo združenega dela, kot tudi za oddajo zemljišča v zakup ter za zemljišča, ki jih zaradi objektivnih pogojev ni možno v celoti izkoristiti.

Pri davku od dohodka iz gospodarske dejavnosti se namesto progresivne davčne lestvice uvaja enotna davčna stopnja 42 %, za popoldance pa v skladu z dogovorom o usklajevanju davčne politike v SRS 52 odstotna stopnja, rešitve pa so ugodnejše za zavezance z večjim obsegom poslovanja. Spreminja se način priznavanja davčnih olajšav za vlaganja tako, da se znižuje davčna osnova za 25 %, za deficitarne dejavnosti pa tudi do 40 %. Do teh olajšav so po novem upravičeni tudi zavezanci obdavčeni v pavšalnem znesku, možnosti za obdavčitev v pavšalnem znesku pa so se

razširile. Omenimo naj še, da so se za dohodke od patentov in tehničnih izboljšav obdavčitve bistveno znižale, saj znaša davčna stopnja le 5 %, uvaja pa se obdavčitev plovnihih objektov in spreminja davčna lestvica za obdavčitev počitniških hiš in poslovnih prostorov.

Tudi pri prometnem davku več novosti!

Pri občinskem davku od prometa proizvodov in od plačil za storitve naj omenimo, da se predvideva najvišja stopnja davka na pivo v višini 30 %. Z medobčinskim in medrepubliškimi dogovorom je predvidena tudi izenačitev prometnega davka za domače in tuje alkoholne pijače. Tako velja za vse alkoholne pijače ena 60 % stopnja posebnega občinskega davka, kar bo pomenilo, da se stopnja davka na uvožene pijače znižuje za 10 %.

S spremembami zveznega zakona se za gostinske organizacije združenege dela predpisujejo beneficirane stopnje, tako za temeljni kot tudi za posebni prometni davek in sicer v višini 30 % od predpisanih. Po drugi strani pa je z zveznim zakonom za samostojne gostince določena kot davčna osnova za obračunavanje temeljnega prometnega davka prodajna cena po predpisanih davčnih stopnjah, zato je v osnutku podan predlog, da bi se tudi za samostojne gostince predpisale stopnje za obračunavanje prometnega davka v enako zmanjšanem odstotku, kot je to predpisano z zveznim in republiškimi zakonom za gostinske organizacije združenege dela, to je 30 % od predpisanih stopenj.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Pomembna oblika pravne varnosti delavca

Delegati zborov domžalske skupščine so na ločenih sejah dne 21. 4. 1983 vprašanje organiziranja pravne pomoči na občinski ravni že obravnavali in ugotovili, da je družbena pravna pomoč v občini potrebna, vendar je tedaj zaradi objektivnih težav, predvsem materialnih težav združenega dela, ni bilo moč ustanoviti v smislu Zakona o pravni pomoči.

Izvršni svet občine Kamnik je v mesecu oktobru 1984 posredoval izvršnemu svetu občine Domžale pobudo za pristop k pripravi elaborata o družbeni in ekonomski upravičenosti ustanovitve „skupne“ službe pravne pomoči. S tem predlogom je izvršni svet občine Domžale načelno soglašal.

Glede na navedeno sta Sekretariata za občo upravo obeh občin pripravila osnutek elaborata o družbeni in ekonomski upravičenosti ustanovitve Skupne službe pravne pomoči za območje občin Kamnik in Domžale.

Z ustanovitvijo „skupne“ službe pravne pomoči bi se racionalizirala tako njena ustanovitev kot tudi nadaljnje delovanje in razvoj.

Ob sodelovanju obeh občin bi Služba pravne pomoči lahko prerasla v kvaliteten dejavnik na področju nujenja pravne pomoči, omogočena bi bila večja specializacija zaposlenih, vsa potrebna sredstva za ustanovitev in delovanje Službe pravne pomoči pa bi si ustanovitelja delila, kar nedvomno pomeni določen prihranek.

Delegati zborov obeh skupščin bodo o osnutku elaborata razpravljali na prihodnjih sejah, mi pa smo iz njega pripravili izveček, ki govori o tej pomembni obliki pravne varnosti delavca.

Rešitev – skupna služba za obe občini

Glede na pretežno odločitev organizacij združenega dela v občinah za organizirano obliko pravne pomoči kot službo pravne pomoči je kot možna organizirana oblika pravne pomoči predstavljena skupna služba pravne pomoči za območje občin Kamnik in Domžale, saj bi se z ustanovitvijo skupne službe racionalizirala tako njena ustanovitev kot tudi nadaljnje delovanje in razvoj.

Ob sodelovanju obeh občin bi skupna služba pravne pomoči lahko prerasla v kvaliteten dejavnik na področju nujenja pravne pomoči, omogočena bi bila večja specializacija zaposlenih, vsa potrebna sredstva za ustanovitev skupne službe pravne pomoči bi si ustanovitelja delila, kar nedvomno pomeni določen prihranek.

Opravi in dejanja skupne službe

- dajanje pravnih nasvetov
- sestavljanje listin o pravnih poslih i razmerjih
- sestavljanje vlog v vseh pravnih postopkih
- zastopanje in zagovor v postopku

pred sodišči, državnimi organi, organizacijami združenega dela, samoupravnimi interesnimi skupnostmi in drugimi samoupravnimi organizacijami in skupnostmi

– zastopanje strank v njihovih pravnih aktih in razmerjih z drugimi strankami

– strokovno pomoč organizacijam združenega dela, samoupravnim interesnim skupnostim in drugim samoupravnim organizacijam in skupnostim pri usklajevanju samoupravnih splošnih aktov z ustavo in zakonom

– izvrševanje danih opravil v skladu z zakonom.

Koliko zaposlenih

Služba pravne pomoči bo zaposlovala dva diplomirana pravnika s pravosodnim izpitom ter dva administrativna delavca. Za delovanje službe bi bilo potrebno za lokacijo enote zagotoviti potrebne prostore, katerih minimalna površina naj bi bila 20 m² na prostor. V primeru, da bi te prostore zagotovila ustanovitelja iz obstoječega fonda, bi se zagonski stroški za ustanovitev službe pravne pomoči znatno zmanjšali.

Perspektiva razvoja

Zaradi vedno večjih potreb po storitvah pravne pomoči moramo pričakovati širitev službe družbeno pravne pomoči. Povečal se bo obseg dela zaradi širitve uporabnikov storitev. Nedvomno bo brezplačna pravna pomoč (svetovanje in sestavljanje vlog) za občane in delavce, ki ga zagotavlja uresničevanje ustavnosti in zakonitosti, pomenila da občani in delavce zelo privlačno obliko urejanja svojih pravic in obveznosti. Pričakovati moramo, da bo Služba družbene pravne pomoči tudi zanimiv poslovni partner za organizacijo združenega dela, ki pogrešajo kvaliteto in glede na ceno sprejemljivo strokovno svetovanje v samoupravnih zadevah pa tudi zastopanje v zadevah gospodarskega prava. Gre za področja, ki zahtevajo specializirano znanje in ki za posamezno organizacijo združenega dela predstavlja premajhen obseg dela, da bi smiselno zaposlilo ustreznega strokovnjaka.

Elaborat, iz katerega smo prevzeli nekaj podatkov, bo predmet razprav delegatov, ki ga bodo po vsej verjetnosti posredovali v javno razpravo.

Iz organov predsedstva OK SZDL Domžale

V skladu s programskimi usmeritvami, sprejetimi na programski seji OK SZDL Domžale, je pripravljen tudi program dela OK SZDL in njenih organov, kateremu je bila posebna skrb namenjena na 19. seji Predsedstva. Program upošteva tako programe skupščine občine, kakor tudi programe posameznih samoupravnih interesnih skupnosti, nekatere pobude delovnih ljudi in občanov, ki so rezultat delovnih obiskov v letu 1984, obenem pa je predsedstvo menilo, da bo potrebno program sproti dopolnjevati z najaktualnejšimi problemi iz življenja in dela naše občine.

njih sej pa bo skupaj s KO za usmerjeno izobraževanje obravnavano tudi poročilo o usmerjenem izobraževanju v naši občini.

Spomeniki NOB, ohranjanje tradicij

V preteklih štirih desetletjih je bilo tudi v naši občini postavljeno precejšnje število spomenikov in spominskih obeležij, zato moramo tudi v naši občini v prihodnje več skrbi nameniti bolj organizirani in sistematičnejši aktivnosti družbenopolitičnih in drugih družbenih subjektov za odstranjevanje slabosti v obstoječem spomniškem fondu, tako glede njegovega umetniškega in kulturnega izgleda, kakor tudi v pripravljanju pogojev za njegovo ustrezno izkoriščanje, vzdrževanje in prikazovanje. To je bila ena izmed temeljnih ugotovitev, ki jo je ob obravnavi aktualnih vprašanj na področju spomenikov in spominskih obeležij NOV in socialistične revolucije, zapisal Svet za ohranjanje in razvijanje revolucionarnih tradicij in spomniško varstvo. Na seji je bilo govora tudi o uveljavitvi in uporabi Spomniškega parka občine Domžale.

V.V.

Nekaj podatkov

Na domžalskem območju 17 organizacij združenega dela nima pravne službe, oziroma ima službo z neustrezno kadrovsko zasedbo, na kamniškem območju pa ima od 33-ih le 12 organizacij združenega dela v službi delavca z ustrezno strokovno izobrazbo pravne smeri.

Kaj je pokazala anketa

Iz rezultatov posebne ankete o družbeni pravni pomoči obeh občin lahko potegnemo sledeče ugotovitve:

Na področju zagotavljanja pravne pomoči v občini Domžale in občini Kamnik je čutili vzlet, ki jo prizadeti krpajo vsak po svojih močeh. Občini Domžale in Kamnik nudita pravno pomoč doslej preko lastne pravne službe in preko Temelj-

nega sodišča v Ljubljani, Enota v Domžalah oz. v Kamniku, kjer pa kot kažejo rezultati ankete zadeve zdaleč presegajo primere, v katerih je sodišče dolžno zagotoviti pravno pomoč in na drugi strani na veliko potrebo pri občanah po pravni pomoči. Z ustanovitvijo ustrezne službe pravne pomoči bi le ta prevzela velik del doslejšnje obremenitve sodišč, kar zadeva pravno pomoč, kar pa pomeni, prihranek časa za sodišče in s tem posvetitev reševanju lastnih zadev, s čimer bi se dvignila storilnost sodnikov in skrajšal čas reševanja posameznih zadev.

Zaradi racionalnejšega reševanja problema se predlaga ustanovitev skupne službe pravne pomoči za območje obeh občin.

Večina organizacij združenega dela se zavzema za ustanovitev službe pravne pomoči kot organizirane oblike pravne pomoči.

O čem bo tekla skupščinska razprava v marcu?

(Nadaljevanje s 1. strani)

Oba osnutka odlokov bosta v javni razpravi in bodo delegati o predlogih odločali konec marca.

Delegati o izvajanju svobodne menjave dela v družbenih dejavnostih

Ker so bile na prejšnjih zasedanjih zborov dane številne pobude na analize o uresničevanju svobodne menjave dela v družbenih dejavnostih v občini Domžale, je bila oblikovana začasna medzborovska skupina, ki je oblikovala predloge do končnih sklepov o tej problematiki. Iz poročila izhaja, da po približno petih letih uresničevanja zakona o svobodni menjavi dela subjekti menjave še ne dosegajo v celoti dogovorjene samoupravljalške vloge pri skupnem obvladovanju tega dela družbene reprodukcije. Navedeni so konkretni razlogi zakaj svobodna menjava dela ne deluje tako kot bi bilo potrebno in predlagani ukrepi za razrešitev omenjene problematike.

Skupščini je posredovan tudi predlog, da naj samoupravne interesne skupnosti ter pristojni občinski upravni organi do meseca oktobra poročajo skupščini o izvajanju predlaganih sklepov.

O delu skupščinskih komisij

Delegati bodo obravnavali tudi poročila o delu skupščinskih komisij, ki so v preteklem letu opravile pomembno nalogo pri funkcioniranju delegatskega sistema ter prispevale h kvaliteti sprejetih odločitev.

Prispevne stopnje se v globalu ne bodo spremenile

Predvidena je tudi razprava o spremembi odloka o prispevnih stopnjah za financiranje družbenih dejavnosti od 1.1. do 31. 12. 1985. V globalu ne gre za povečanje obveznosti, temveč le za prerazporeditev v okviru posameznih samoupravnih interesnih skupnosti in je še naprej zagotovljeno 10 % zaostajanje skupne porabe za rastjo dohodka.

T.O.

Dedek Mraz

Koordinacijski odbor za uresničevanje Samoupravnega sporazuma o združevanju sredstev za novoletno praznovanje je ocenil realizacijo programa v letu 1984. Izvedenih je bilo 28 prireditev po krajevnih skupnostih z obiskom Dedka Mraza in obdarovanjem, 15 prireditev je bilo v vzgojno varstvenih enotah, 7 krat se je predstavil Fotokino klub Mavrica, omeniti pa moramo še nekaj kinopredstav za otroke v kinodvoranah Domžale, Mengeš in Radomlje, dneve odprtega vrta in pa spreved dedka Mraza, ki ga je sicer prvič, vendar uspešno organiziralo Turistično društvo Domžale. KO je predlagal, da se v okviru družbenopolitičnih organizacij že sredi leta 1985 dogovorimo za izvedbo prireditev ob novem letu, pri čemer naj bi več skrbí namenili pestremu novoletnemu vzdušju in še večji kvaliteti različnih kulturnih prireditev.

Socialna politika

Sekretariat sveta za socialno in zdravstveno politiko je v pripravi na sejo sveta ocenil sprejemanje samoupravnega sporazuma o uresničevanju socialno varstvenih pravic, pri čemer je ugotovil, da ni bilo pravega sodelovanja pri njegovem dokončnem oblikovanju ter da prinaša vrsto novosti, ki naj bi se začele uresničevati s 1.5.1985, pa tudi vrsto nejasnosti in neskladij z obstoječo zakonodajo. Vse to pa bo potrebno čimprej urediti, ker bomo le na urejenih temeljih lahko zagotavljali njegovo dosledno uresničevanje. Razprava je tekla tudi o zagotovljenih in dogovorjenih programih v okviru posameznih SIS, o cenah posameznih storitev, ki v glavnem niso definirane, dotaknili pa smo se tudi vzrokov in posledic povečanja oskrbnih v VVZ in obravnavali problematiko subvencioniranja stanarin. Ena izmed najpomembnejših vsebin naslednje seje sveta pa bo vsekakor tudi analiza socialne varnosti, ki je v obliki prikaza trenutnega stanja na tem področju pripravljena in bo zahtevala odgovorno delo vseh, ki delajo na področju socialnega varstva.

Vzgoja, izobraževanje

Tudi letošnje leto se je Svet za vzgojo in izobraževanje lotil obravnav poročil, ki jih vsako leto posreduje Zavod za šolstvo in v njih poroča o stanju in problematiki vzgoje in izobraževanja na področju predšolske vzgoje in osnovnega šolstva v naši občini. Medtem ko je bilo ob obravnavi predšolske vzgoje največ pozornosti namenjene organiziranosti male šole v naši občini in trenutni kadrovske problematiki v zvezi z varuhinjami, je bilo ob osnovni šoli ocenjeno, da je še nadalje potrebno ohraniti dosežen obseg in kvaliteto določene stopnje razširjenega programa ter da je skupno dogovarjanje in

intenzivnejše sodelovanje med šolo in širšo družbeno skupnostjo pogoj za uspešno uresničevanje družbeno vzgojno izobraževalnih smotrov in nalog. Člani sveta so se dotaknili tudi prenovljenega programa življenja in dela osnovne šole, ki zahteva od učitelja večjo intenzivnost, boljšo kvaliteto dela, kar naj bi bilo upoštevano tudi pri kadrovske politiki, dotaknili pa so se tudi problematike družbenega standarda učencev (šolske prehrane, oskrba z učbeniki, prevozi učencev). Podana je bila tudi problematika vzgoje in izobraževanja učencev OS s prilagojenim programom, na eni izmed prihod-

Zveza sindikatov Slovenije
Občinski svet Domžale
razpisuje

NATEČAJ

za sodelovanje na prireditvi v okviru praznovanja občinskega praznika, ki bo v hali Komunalnega centra dne, 25. 5. 1985 v Domžalah.

V prvem delu prireditve z naslovom: „Kultura po sledovih ljudskega izročila“ vabimo vse ljudske godce in pevce, vaške zборе in humoriste ter posebneže v svojem okolju, ki jim gre zasluga v prenašanju slovenskega narodnega bogastva na potomce.

V drugem delu prireditve, ki nosi naslov: „Dosežki na narodno zabavnem področju domžalskih kulturnih skupin in posameznikov“ vabimo vse glasbenike, pevce, zборе, ansamble, recitatorje, folkloriste in druge interpretatorje, ki so že uspešno nastopali in ustvarili najboljše vtise o domači kulturi v domačem kraju ter izven njega.

Žirija strokovnjakov bo ocenjevala:

- kvaliteto izvedbe
- izvirnost
- besedilo (pri premiernih predstavitvah)
- splošen vtis (oblačila in ponašanje)

Gledalci bodo ocenjevali:

- prijetnost izvajanja
- besedila
- splošen zunanji vtis
- zabavnost.

V tretjem delu prireditve z naslovom: „Kako se znajo zabavati Domžalčani“ vabimo vse tiste, ki menijo, da bi lahko z domačim humorjem zabavali občinstvo, ansamble in pevce, ki bi uspeli s folklorno zbranim ljudskim izročilom predstaviti – gledalcem ob njihovem sodelovanju zabavne trenutke.

Rok prijave je 15. 3. 1985; na naslov: ZSS občinski svet Domžale z oznako: „prijava za prireditev Domžale 40“.

OS ZSS
Domžale

Obvestilo moravškim upokojencem

Upravni odbor Društva upokojencev Moravče, Trg svobode 3, obvešča vse svoje člane in članice, da bo občni zbor v nedeljo 17. marca 1985 ob 8. uri dopoldan v prostorih gostilne „KAVKA“ v Moravčah. Predlagan dnevni red: pozdrav navzočih, izvolitev delovnega predsednika, overovateljev in zapisničarja, poročilo o delu društva, tajniško in blagajniško poročilo za leto 1984, poročilo nadzornega organa, poročilo predsednika gradbenega odbora, razprava na poročila in potrditev, razrešnica starega odbora in potrditev novega, izvolitev predsednika, plan za leto 1985 in razno.

– Upravni odbor Društva upokojencev vabi člane društva, da se občnega zbora udeležijo v čimvečjem številu, saj bodo podana zanimiva poročila o delu društva, volili bomo nov upravni in nadzorni odbor.

– Po končanem občnem zboru bo družabno srečanje.

Za upravni odbor Društva upokojencev:
Jože NOVAK

PIKAPOLONICA: V tem mrazu me vlačijo okoli, pa nikjer nobene rožice. Vseeno, naj jim bo, če maskare res preženejo zimo.

DVORNI NORČEK: Očka pravi, da mu vedno sedi kakšen norec za vratom. Hi, hi, jaz sploh nisem najtežji.

SMRKEC: Tu gori se še Gargamela ne bojim. Maskar pa sploh ne.

Pust, pust krivih ust

METULJČEK: Le kdaj dobijo Domžale svoj radijski spored. Moje antene lovijo zaenkrat le Val 202.

Množica mladih maskar in množica tistih, ki so se oblekli v »firbce« se je zgnatla v halo Komunalnega centra, koder je ZPM pripravila otroško rajanje

V LUKOVICI

Kakor že nekaj let doslej, je tudi letos TVD Partizan Lukovica pripravil pustno rajanje najmlajših, ki se ga je udeležilo veliko majhnih in malo večjih „mask“ iz Lukovice in okolice. Klovnji in pikapolonci, mušnice in Indijanci, kraljične in medvedki, med njimi pa že tudi prvi predstavniki trenutno najpopularnejših smrkecv in smrket so zasedli dvorano Zadržnega doma v Lukovici. Najprej so se seveda predstavili v povorki, nato pa med množico zabavnih igrice, v katerih je bilo treba napihniti balon, pojesti sladko smetano brez žlice in še marsikaj, veselo rajali skoraj do noči. Vmes pa bombončki, žvečilni gumiji iz rok največje maskare, pa nastopi pred mikrofoni, veliko smeha in dobrega razpoloženja. Škoda, ker je priložnosti za podobna srečanja najmlajših na tem območju tako malo!

V DOBU

Zelo aktivno Društvo prijateljev mladine v tej krajevni skupnosti, ki je v kratkem času pripravilo že precej uspešnih prireditev, je skupaj z Osnovno šolo Martina Koželja Dob pripravilo uspešno maskarado, v okviru katere je poleg vrste družabnih in zabavnih igrice potekalo tudi izbiranje najboljših maske. Velike in majhne maskare v skupinah in posamezno so se predstavile občinstvu in nestrpno pogledovale k strokovni komisiji, ki sploh ni imela lahkega dela. Skupaj z otroki so se namreč pri izdelavi mask in oblačil še kako trudili tudi starši, da je bil harem kar najbolj podoben tistemu, ki so ga videli na filmu, da je medved renčal in volk skoraj zares požrl rdečo kapico, da ne govorimo o vragolijah drugih živali in telovadnih spretnosti klovnov. No, kljub vsemu so le zmagali trije nušketirji, ki niso bili nušketirji ampak nušketirke, zmagalo pa je tudi veselo razpoloženje in želja vseh prisotnih, da bo prihodnji pust še vednejši.

V. V.

Muzika, petje, pust širokih ust...
(Foto: Peter Rojc)

PALČEK V CIVILU: Hej, klovn! Koliko je ura? Bodo kmalu risanke?

Mi se imamo radi...

Področij mnogo — denarja precej manj

Poročilo o realizaciji programa Samoupravne komunalne interesne skupnosti za leto 1984 ter o planu za leto 1985.

V Samoupravni komunalni interesni skupnosti so pripravili omenjeni dve poročili, ki jih bodo obravnavali na zasedanju Skupščine SKIS-a v mesecu marcu. Prav je zato, da pred tem zasedanjem podamo krajšo delegatsko informacijo o pomembnem področju urejanja komunalnih vprašanj oz. vprašanj, ki zadevajo gradnjo različnih infrastrukturnih komunalnih objektov.

„Na podlagi zbranih podatkov o poslovanju Samoupravne komunalne interesne skupnosti Domžale za leto 1985 ugotavljamo, da je bilo skupno zbranih 226.544.747,90 din ali 98,73 % prihodkov napram sprejemu planu za leto 1984. Po strukturi prihodkov je odpadlo na izvirne prihodke cca 50 % sredstev, na sredstva razširjene reprodukcije (ob ceni komunalnih storitev ter prispevkov ob priklopih na komunalno omrežje) cca 13 %, na dotacije krajevnih skupnosti ter delovnih organizacij 8,5 %, kreditov 6 %, ostali prihodki pa odpadejo na prenos sredstev Enote za urejanje stavbnih zemljišč, prenos sredstev iz leta 1983 ter ostalih manjših prihodkov. V letu 1984 smo potrošili 200.328.944,50 din, torej znaša razlika med zbranimi ter porabljenimi sredstvi 26.215.803,40 din. Ob upoštevanju, da so v tem znesku zajeta izločena sredstva za investicije, dani avansi ter odprti dokumentirani akreditivi, vidimo, da ostane za prenos sredstev v letu 1985 le 11.952.736,00 din.

„Razrez“ porabljenih sredstev

Od porabljenih sredstev je bilo namenjenih za vzdrževanje objektov kolektivne rabe cca 45 % od vseh odhodkov, za kanalizacijo cca 14 %, za vodovode 10 %, anuitete za objekte individualne rabe 15 %, ostali odhodki pa predstavljajo naložbe v mrliške vežice in pokopališča, urejanje odlagališč, čiščenja odpadnih voda, sofinanciranje DS SIS materialne proizvodnje Domžale ter ostale odhodke.

Osrednje naložbe

Osrednje naložbe, ki smo jih izvedli v letu 1984 na področju cest in ulic so predvsem sledeče: izvedli smo eno stran avtobusnega postajališča v Dobu; asfaltirali cesto Lukovica – Gradišče ob investicijski vrednosti, ki presega 10.000.000 din; semaforizirali križišče TOKO v Domžalah; realizirali program samoprispeva v KS Simona Jenka Domžale (asfaltirali ulico Simona Jenka); realizirali del programa asfaltiranja cest na Muļavi (KS Mengeš); sofinancirali smo ureditev peronov in uredili parkirišča na železniški postaji Domžale, sofinancirali smo ureditev nekaterih ulic na Rodici ter porušili star objekt za potrebe rekonstrukcije križišča Lovca v KS Mengeš, ki je ogrožal peš-promet.

Kanalizacija, vodovodi

V sklopu kanalizacije smo vložili več kot 10.000.000 din v kanalizacijo v KS Preserje in KS Homec – Nožice, blizu 16.000.000 din v kanalizacijo v KS Vir in KS Radomlje. Pri vodovodih sta bili osrednji naložbi „Ojačitev vodovoda Črni graben“ ter „Ojačitev vodovoda Trzin“ – vrednost obeh naložb je višja kot 15.000.000 din, dokončali pa smo črpalnice IV na Domžalsko-Mengeškem polju ter sofinancirali izgradnjo vodovodnega omrežja na Dobenu. Od ostalih gradenj naj omenimo pričetek gradnje mrliške vežice v Dobu za potrebe 3 KS in sicer KS Dob, KS Vir in KS Krtina.

Kako bo v letu 1985?

Razpoložljivih sredstev bo nominalno bistveno več kot v letu 1984, in sicer 370.000.000 din (63 % več kot v letu 1984) – kljub temu je vprašanje ali bomo s temi sredstvi lahko zaradi

visoke inflacije realizirali enak fizični obseg gradnje kot v letu 1984. V sklopu prihodkov pričakujemo 54 % izvirnih prihodkov, 13 % iz sredstev razširjene reprodukcije, 29 % iz naslova raznih dotacij, 15 % pa iz kreditnih sredstev.

Za potrebe vzdrževanja objektov kolektivne rabe bomo namenili cca 33 % vseh razpoložljivih sredstev, za redno vzdrževanje pa bomo Komunalnemu podjetju Domžale povečali sredstva za 40–50 % napram tistim iz leta 1984, krajevnim skupnostim za vzdrževanje nekategoriziranih cest ter javno razsvetljavo pa celo višji %. Za gradnjo kanalizacije bo porabljenih cca 26 %, vodovode 15,3 %, za ostale naložbe in anuitete pa cca 26 % od vseh razpoložljivih sredstev.

Osrednje naložbe

Osrednje naložbe iz programa Samoupravne komunalne interesne skupnosti Domžale za leto 1985 so predvsem sledeče:

– kanal MT Domžale – Trzin v investicijski vrednosti 75.000.000 din – od tega zneska bomo zagotovili 30.000.000 din iz kreditnih sredstev LB – Banke Domžale, 20.000.000 din dotacije Območne vodne skupnosti Ljubljana – Sava, 25.000.000 din pa iz sredstev Samoupravne komunalne interesne skupnosti in OŠ Trzin (prispevek za priklop na javno

komunalno omrežje ter delež za lastno čistilno napravo, ki bi jo morali graditi, če ne bi bil zgrajen kanal MT) – z gradnjo tega kolektorja ter v naslednjih letih podaljšanja do Mengša ter navezavo začasne čistilne naprave v novem Trzinu bomo realizirali vrsto ciljev – omogočili nadaljnji razvoj gradnje v Mengšu (obstoječa čistilna naprava je preobremenjena), Loki pri Mengšu, staremu Trzinu in Depali vasi, ki sedaj niso kanalizirani kot tudi v novem Trzinu in delu Domžal, očistili vodotok Pšata, ki je na nekaterih odsekih prava kloaka – na Centralno čistilno napravo bomo spravili cca 16.000 populacijskih ekvivalentov ter s tem zboljšali strukturo odplak na tej napravi – rešili sedanje nemogoče stanje nekanaliziranih predelov ob trasi kolektorja – perspektivno omogočili priklop predela kamniške občine (Moste, Komenda) na javno kanalizacijo, saj nam sedaj onesnažujejo podtalnico – kratkoročno gledano pa bomo na ta kolektor takoj priklopili novo OŠ Trzin.

Ojačitev vodovoda – Domžale – Sever I.

– Ojačitev vodovoda Domžale – Sever I predstavlja naložbo v vrednosti več kot 40.000.000 din – od te vrednosti bo zagotovil DO „Helios“ cca 15.000.000 din, DO „Induplati“ predvidoma 3.000.000 din, LB – Banka Domžale s kreditom cca 15.000.000 din, ostala sredstva pa bo zagotovila Samoupravna komunalna interesna skupnost Domžale. Pomen te vodovodne povezave je tudi večkrat – zboljšali bomo požarno varnost v delovnih organizacijah predvsem pa v Heliosu in Induplati, zboljšali tlačne

razmere na Viru v predelu ob Kamniški Bistrici, zagotovili bomo zadostno kapaciteto vode za pozidavo na domžalski strani Kamniške Bistrice ter v skladiščni coni Jarše.

Naslednje najpomembnejša naložba je prav gotovo v gradnji kanalizacije po programu samoprispeva v KS Vir in KS Radomlje, nadaljevali pa bomo tudi z gradnjo kanalizacije v KS Preserje ter KS Homec – Nožice, kjer prav tako teče krajevni samoprispevek.

Kaj pa ceste?

Na področju cest bomo skušali rekonstruirati del ceste Vir–Ihan, Račolce–Rova (klanec), del ceste v KS Zlato polje, skušali pa bomo zgraditi nov most čez Račo v KS Vrhpolje – Zalog.

Pri vodovodih bomo začeli z gradnjo sistemov v KS Velika vas – Dešen ter sistem Trojica – Žeje – Brezovica – Dobovlje, rekonstruirali pa bomo tudi vodovod v Moravčah in v KS Vrhpolje – Zalog.

Kam z odpadki?

O reševanju problematike dispozi-

cije odpadkov ste bili seznanjeni v eni od zadnjih števil, o gradnji kompostarne pa bodo razpravljali vsi zbori občinske skupščine v naslednjih mesecih. V kolikor se bomo odločili za gradnjo tega objekta, bo moralo znaten del sredstev prispevati združeno delo, LB – Banka Domžale kot tudi občani preko povečanega prispevka razširjene reprodukcije ob ceni smeti.

Od ostalih aktivnosti nas v letu 1985 predvsem čaka zahteven proces planiranja – priprava dolgoročnega za obdobje 1986–2000 ter srednjeročnega plana 1986–1990 ter reorganizacije v DS SIS materialne proizvodnje Domžale, Komunalnemu podjetju Domžale, SO Domžale ter Biro 71 glede na zahteve urbanistične, komunalne in stavbno – zemljiške zakonodaje.

V tem poročilu nismo zajeli dejavnosti Enote za stavbna zemljišča pri Samoupravni komunalni interesni skupnosti Domžale – ta problematika bo podana v eni od naslednjih števil.

TOP

AVTO MOTO DRUŠTVO DOMŽALE

VABILO

Avto moto društvo Domžale vabi vse svoje člane na Redno letno programsko konferenco, ki bo v **četrtrek, dne 21. marca 1985 ob 19. uri** v prostorih društva v Domžalah, Krakovska ulica 18.

Dnevni red:

1. Otvoritev konference
2. Izvolitev delovnega predsedstva, zapisnikarja in overovateljev
3. Izvolitev verifikacijske komisije
4. Poročilo Izvršnega odbora o delu društva
5. Finančno poročilo
6. Poročilo športne komisije
7. Poročilo nadzornega odbora
8. Razprava na poročila
9. Sprejem delovnega in finančnega načrta za leto 1985
10. Razno.

Pokažite svojo društveno zavest in pripadnost s tem, da se boste odzvali našemu vabilu in s svojo prisotnostjo pomagali pri nadaljnjem delu. Prosimo, da se vabilu odzovete, ker posebnih vabil ne bomo pošiljali.

VLJUDNO VABILI!

Tajnik:
Miha ing. Pavlič, l.r.

Predsednik:
Franjo Ravnikar, l.r.

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST OBČINE DOMŽALE

Odbor za solidarnost

Na osnovi 37. člena Zakona o stanovanjskem gospodarstvu (Ur. list SRS št. 3/81) in 2., 4., 21. ter 23. člena Pravilnika o pogojih in merilih za dodelitev družbenih stanovanj, zgrajenih s sredstvi za solidarnost (Ur. vestnik občine Domžale št. 8/82), Odbor za solidarnost Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Domžale razpisuje

11. JAVNI NATEČAJ

ZA PRIDOBITEV STANOVANJSKE PRAVICE NA DRUŽBENIH STANOVANJIH, ZGRAJENIH S SREDSTVI ZA SOLIDARNOST

I. NAMEN

Javni natečaj je namenjen za zbiranje podatkov za sestavo prednostne liste pričakovalcev družbeno najemnih stanovanj, zgrajenih s sredstvi za solidarnost.

Stanovanja, ki bodo dodeljena upravičencem na podlagi sprejete prednostne liste so:

- novozgrajena stanovanja v Domžalah
- vsa morebitno izpraznjena solidarnostna stanovanja do naslednjega javnega natečaja.

II. UPRAVIČENCI ZA PRIDOBITEV STANOVANJSKE PRAVICE SO:

- Delovni ljudje, ki združujejo delo v TOZD in delovnih skupnostih, občani in družine oz. mlade družine, ki nimajo pogojev, da bi rešili svoje stanovanjsko vprašanje v OZD in delovnih skupnostih,
- občani, ki s svojimi skupnimi dohodki ne morejo rešiti svojega stanovanjskega vprašanja: upokojeanci, invalidi, borci NOV, kmetje – borci NOV, starejši za delo nesposobni občani.
- Vse kategorije upravičencev do solidarnostnih stanovanj morajo izpolnjevati naslednje pogoje:
 - da prosilec ali oseba, ki bi z njim uporabljala solidarnostno stanovanje ni imetnik stanovanjske pravice na primerem stanovanju,

– da prosilec ali oseba, ki bi z njim uporabljala solidarnostno stanovanje ni lastnik ali solastnik stanovanja, stanovanjske hiše ali počitniške hišice na območju SRS in SFRJ,

– da ima prosilec stalno bivanje na območju občine Domžale in da na tem naslovu tudi dejansko stanuje,

– da prosilec ali ožji član njegovega družinskega gospodinjstva ni neupravičeno nezaposlen, kar dokaže z izvidom zdravniške komisije ZD Domžale oz. z izvidom komisije I. stopnje pri Skupnosti za zaposlovanje Ljubljana,

– da KS in DO, kjer je prosilec zaposlen, da pismeno mnenje o vlogi prosilca,

– da skupni čisti dohodek prosilca in članov njegovega gospodinjstva ne presega 50 % povprečnega OD na zaposlenega v SRS v letu 1984 oz. pred vselitvijo v stanovanje,

– da znesek čistega mesečnega dohodka na člana mlade družine ne presega 70 % povprečnega OD na zaposlenega v SRS v letu pred natečajem, oz. pred vselitvijo v stanovanje,

– da skupni čisti dohodek samskega prosilca ne presega mesečno 70 % povprečnega OD na zaposlenega v SRS v letu 1984, oz. pred vselitvijo v stanovanje.

Mlade družine so družine, ki imajo najmanj enega otroka in starša nista starejša od 30 let.

III. LASTNA UDELEŽBA

Upravičenci do družbeno najemnega solidarnostnega stanovanja bodo morali prispevati lastno udeležbo, ki znaša 1–7 % od vrednosti dodeljenega stanovanja. Osnova za lastno udeležbo prosilca stanovanja je skupni mesečni dohodek na člana gospodinjstva v primerjavi s povprečnim osebnim dohodkom na zaposlenega v SRS v preteklem letu oz. pred vselitvijo v stanovanje.

Za lastno udeležbo štejejo privarčevana sredstva in na tej osnovi pridobljena bančna posojila. Lastna udeležba prosilca je posojilo Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Domžale – sredstva za solidarnost za dobo 10 let po 3 (tri) odstotni obrestni meri od vplačila dalje.

IV. POSTOPEK ZA VLOŽITEV PROŠNJE

Prosilec, ki želi pridobiti stanovanjsko pravico, naj vloži prošnjo z ustreznimi dokazili na Odbor za solidarnost občine Domžale, Ljubljanska 34, Domžale.

K prošnji za stanovanje morajo posamezni prosilci upoštevati status, priložiti naslednja potrdila:

– potrdilo o stalnem bivanju na območju občine Domžale ter o številu članov družinskega gospodinjstva,

Huda zima, hude skrbi

Mehanizacijo imajo žal v Komunalnem podjetju kar na prostem, saj ni pogojev, da bi jih shranili pod streho

Odvoz smeti pozimi povzroča delavcem nemalo težav

Letošnja zima je bila ena najhujših v zadnjih desetletjih. Če že snežnih padavin ni bilo ekstremno veliko v izobilju, nam je letos zagodla z izjemno nizkimi temperaturami, ki so kar nekajkrat zdrsnile globoko pod ničlo. Da bi zvedeli o delu zimske službe, pluzenju, posipanju, zmrzali, vodovodnih okvarah in o drugih zadevah, smo povabili predstavnike Komunalnega podjetja Domžale v uredništvo, kjer smo zvedeli vse, kar zadeva predmet, imenovan „ZIMA 1984/85“.

Težave z odvozom

Težave z odvozom smeti so nastopile neposredno po novoletnih praznikih, saj se je odvoz zamudil za 3 dni. 7. januarja je dodatno pritisnil hud mraz in potegnil za sabo veliko okvar na vodovodnih napeljavah. Pričelo se je sneženje, ki je tudi trajalo več dni, tako, da je delo zimske službe in pluzenje steklo v specifičnih težkih pogojih nenehnega sneženja.

Te razmere so zahtevale angažiranje vseh razpoložljivih sil, tako človeških kot strojnih. V bistvu je šlo za 100 odstotno angažiranje štiriindvajset ur dnevno, tako da nismo imeli nobenih rezerv več. V pluzenju cest je šlo 6 tovornjakov, 5 strojev, 4 kooperanti. Ekipo 25 ljudi je delala neprekinjeno več dni, saj akcije zaradi nenehnega sneženja nismo mogli zaključiti. Spluziti smo morali več kot 130 km ulic mestnega značaja, vsa mestna jedra, očistiti vse javne površine križišča in drugo.

Ljudje hočejo očiščeno – do praga
V takih razmerah je ekipam težko zagotoviti kvaliteto čiščenja, saj vsa prizadevanja sproti zametava nov sneg.

Vendar pa je tudi odnos posameznih občanov, ki jih vendarle ni malo, vreden vse obsodbe. Sami niso pripravljeni očistiti niti snega pred svojim pragom, na svojem dvorišču, pred svojo garažo, poslovnimi prostori. Dobesedno so ponekod zahtevali, da jim očistijo prav do praga.

Ob tem, ko so bile angažirane vse ekipe z vsemi razpoložljivimi delavci in z vso mehanizacijo, so celotno akcijo usklajevali z operativnim štabom, ki je sproti določal prioriteto pluzenja; le-ta je potekal sicer po planu, vendar je bilo treba določene razmere urejati tudi glede na trenutne objektivne potrebe!

Intervencije

V Komunalnem podjetju razumejo, da želi imeti prav vsak posameznik čimprej očiščeno cesto, okolico svojega doma. Vendar je bila ob tem množica intervencij, čustveno obarvanih izpadov občanov, ki so grozili z milico, inšpekcijskimi službami, časopisom – ker niso imeli isto uro, ko je sneg nehal padati, očiščene svoje površine.

Občani zahtevajo letne pogoje vožnje, te pogoje pa je nemogoče zagotoviti. V zimskem času so pač zimski pogoji vožnje.

Očitno je tudi, da je razpredenost telefonov na terenu tolikšna, da je lahko vsak nezadovoljni občan telefoniral in interveniral. Komunalno podjetje z vsemi dejavnostmi pa ima na Savski cesti le eno samo linijo.

Povezano: zimska služba in odvoz smeti

Na stopnjo očiščenosti cest, dvorišč, površin se navezuje tudi uspešnost dela Javne higiene oz. odvoza smeti. Nekajkrat se je pozimi zgodilo, da je moralo vozilo po popolnoma celem snegu do zmetenega smetnjaka. Nezorane ceste, ozke ulice, koder se ne da obračati in ki so že v suhem stanju težko prevozne, so ob obilici snega s smetarskim vozilom praktično nedostopne. Očitno je bila skrb za zagotovitev dostopa intervencijskih in drugih javnih vozil ob urbanističnem načrtovanju zelo majhna. Ožine ulic pa dodatno še zožuje sneg, ki ga občani zmečejo s svojih površin na ceste. Ni čudno zato, da je prihajalo do mnogih konfliktnih situacij, celo do fizičnega obračunavanja.

„Kratek stik“ po novoletnih praznikih

Po preteku novoletnih praznikov so se nabrale izredno velike količine smeti, saj so imela posamezna gospodinjstva tudi trikrat več smeti kot običajno. Ker sedaj več ali manj kurimo vsi na premog, se je tudi količina pepela povečala vsaj za 300 % v primeri s prejšnjimi leti, iz leta v leto pa se količina pepela še povečuje. Pepel tudi izredno kvarno vpliva na mehanizacijo, zaradi njega so okvare na vozilih zelo pogostne. Predvsem zaradi okvar je prišlo do premikov urnikov odvoza smeti po posameznih krajevnih skupnostih. Pri zadetih so si, da bi z ojačanjem ekip, klasičnim odvozom smeti z navadnimi tovornjaki, izposoje vozil za odvoz smeti rešili probleme. V Komunalnem podjetju so iskali pomoč pri enakih organizacijah v Kranju, Kamniku, Ljubljani, vendar so jih tam trle zaradi nizkih temperatur enake ali podobne težave.

Kakor je skoraj vedno ob takih nizkih temperaturah, so smetnjaki primrzni, kontejnerji oblit. Z ledom. Občani namreč polivajo pepel z vodo, ki seveda zmrzne – in izpraznitev smetnjaka je nemogoča. Zaradi tega sledijo intervencije, grožnje, nejevolja...

Ob tem bi kazalo opozoriti, da naj bi občani vendarle ne odlagali v smetnjake vseh odpadkov, zlasti organskih, ki bi jih lahko koristno uporabili na svojih vrtovih. Po drugi strani pa bi marsikaj lahko dali v odvoz ob kosovnem pravilu odpadkov.

Ponekod nejevolja upravičena!

V Komunalnem podjetju pravijo, da je nejevolja občanov zaradi odvoza smeti ponekod vendarle upravičena, saj denimo v Radomljah marsikateri občan upravičeno negoduje. Prav vse odpadke bodo – vsaj tako zagotavljajo občanom – zagotovo odpeljali ob spomladanskem čiščenju, ki je pred vrati.

Kje si, hišna samouprava?

V SPB-1 v Domžalah se je zgodilo, da so bile zaparkirane z avtomobili dovozne poti do zabojnikov. Prav v primeru SPB-1 je treba opozoriti, da ker se ni zaživela hišna samouprava, problemi kar vrejo na dan. Tu so problemi „hišne“ čistoče, okvara vodovoda, zabijanje kanalizacije, odvoz snega. Naglas je treba reči, da je „hišna“ problematika po zakonu še vedno v pristojnosti hišnega sveta in da to ni pristojnost in dolžnost Komunalnega podjetja, ki za posamezne hiše ni dolžno zagotavljati čistoče, neoporečnosti hišnih napeljav, vodovoda.

V SPB-1 v Domžalah se občani še niso ustrezno konstituirali. Vse je v poenotenju, ki ga pa ne dosežejo.

Perspektiva odvoza smeti – vozički

V Komunalnem podjetju predvidevajo, da bodo podobno kot v Ljubljani pristopili k malim zabojnikom – vozičkom. Tak zabojnik naj bi stal na začetku ozke ali slepe ulice, ki je ponavadi zelo težko dostopna. Razmišljajo tudi, da bi ovrednotili s ceno odvoz smeti glede na število smetnjakov. Tisti z enim ne more plačevati enako kot denimo oni, ki ima 5 smetnjakov.

Voda, voda – koliko problemov z njo!

V januarskih dneh izjemnega mraza, kakršnega ni bilo že več let, so morali v Komunalnem podjetju za oskrbo z vodo, poskrbeti za nadzor 60 vodovodnih objektov. Večino teh objektov je bilo treba dodatno ogrevati, taliti led na vratih črpališč, poskrbeti za nemoteno delovanje kloriranih in drugih naprav. Zaradi visokega snega je bil otežkočen dostop do črpališč, poleg tega pa je bilo treba delavcem imeti s seboj še težko opremo, jeklenke in orodje. To delo so vodovodni delavci delali v dveh izmenah, včasih tudi z dodatno – tretjo izmeno, ki je delala ponoči.

V najbolj mrzlih dneh in tudi nočeh, so opravljali popravila na 57 defektih magistralnega in razvodnega omrežja. Poleg tega so zabeležili 14 zamrznitev hišnih priključkov. Do teh zamrznitev je prihajalo po krivdi uporabnikov stavb. Da so tem gospodinjstvom zagotovili vodo, je bilo potrebno montirati 1000 m dodatnih cevi. Zamrznilo je tudi 200 vodomero, marsikakega pa bo treba še zamenjati, saj lastniki nevseljenih gradenj marsikje za okvaro niti še ne vedo.

Vodomere je potrebno primerno zaščititi, za to zaščito pa obstojajo navodila in jih občanom na Savski cesti posredujemo v tiskani obliki zastoj.

Neodgovorno

Opazen je izredno neodgovoren odnos občanov do javne dobrine, kakršna je vodovod. Tak primer neodgovornosti se je zgodil v Moravčah na Tomanovi poti, kjer je prišlo do stalnega iztoka vode, ne da bi delavci Komunalnega podjetja za to izvedeli.

Strokovnost nestrokovnih

Marsikdo se je popravil vodovodnih napeljav lotil sam, nestrokovno. Ker so posamezniki z različnimi pripomočki sami odtajevali napeljave, je bila marsikje storjena škoda in povzročeni veliki stroški. Tak primer se je zgodil v Mengšu, ko je bila zaradi nestrokovnega posega občana polovica kraja brez vode.

Poleg vsega omenjenega so vodovodni delavci v dneh najhujšega mraza dodatno še na 30 mestih (posameznikom in DO) odtajali vodovodno napeljavo. V teh akcijah je sodelovalo 20 ljudi, ki so delali vse dni in mnogokrat tudi noči.

Okvara nasproti Kovinarja

Mnogo občanov nas je spraševalo, za kakšno okvaro je šlo v dneh mraza nasproti Kovinarja v Domžalah. V komunalnem podjetju so povedali, da je prišlo zaradi posedanja tal nad kanalizacijsko cevjo v globini 5 metrov, pa tudi morda zaradi tektonskih premikov do težje okvare vodovodne litoželezne cevi. Potrebna je bila dvodnevna zahtevna intervencija z vso mehanizacijo, črpalkami in tehnologijo. Takih zahtevnih intervencij je bilo v mrazu še več, saj so delavci Komunalnega podjetja posredovali tudi na farmi na Križu, v Emoni in drugod.

Glede na to, da imajo na skrbi kar 340 km glavnih cevovodnih napeljav, gre za zelo zahtevno delo. Zelo jim otežkočajo vzdrževanje, in nalagajo nepotrebna popravila preplitvo postavljene vodovodne cevi, zlasti tam, kjer so jih položili razni vaški odbori, KS in drugi, koder so gradili vodovod v lastni režiji. Sedaj se tedanje improvizacije, nizki stroški in drugo vračajo v negativni obliki.

Po najboljših močeh

V Komunalnem podjetju zatrjujejo, da so z vsemi razpoložljivimi močmi (človeškimi in tehničnimi) skušali zagotoviti pomoč v sleherni obliki in ob sleherni potrebi po svojih

(Nadaljevanje na 6. strani)

- potrdilo o višini prejete pokojnine prosilca in upokojenega zakonca v preteklem letu oz. potrdilo o višini dohodka zaposlenih članov gospodinjstva v preteklem letu,
- potrdilo o trajanju delovne dobe,
- potrdilo o premoženjskem stanju,
- pismo mnenje društva upokojencev, društva invalidov ali ZZB NOV oz. delovne organizacije, pri kateri je prosilec zaposlen o rešitvi stanovanjskega vprašanja,
- pismo mnenje krajevnih skupnosti, na katere območju prosilec stalno prebiva,
- fotokopijo poročnega lista (za mlade družine),
- ustrezno potrdilo o invalidnosti,
- odločbo o udeležbi prosilca v NOV,
- potrdila specialističnih zdravstvenih zavodov o eventuelni obolevnosti prosilca oz. članov njegovega gospodinjstva,
- ustrezen izvid zdravniške komisije ZD Domžale oz. izvid komisije I. stopnje pri Skupnosti za zaposlovanje Ljubljana v primeru nezaposlenosti prosilca ali člana njegovega gospodinjstva,
- izjavo o čakalni dobi na primerno stanovanje pri Samoupravi ni stanovanjski skupnosti Domžale.

V. OBRAZEC PROŠNJE ZA STANOVANJE

Prosilci dobijo obrazec prošnje za stanovanje pri Delovni skupnosti SIS materialne proizvodnje občine Domžale, Ljubljanska 36, Domžale.

VI. ROK TRAJANJA NATEČAJA

Prosilci naj dostavijo prošnjo z ustrežno dokumentacijo v 20 dneh od dneva objave v Občinskem poročevalcu in sicer po pošti ali osebno. Vloge, prispele po zaključenem natečaju, se ne bodo upoštevale.

Samoupravna stanovanjska skupnost občine Domžale bo osnutek prednostnega vrstnega reda objavila v Občinskem poročevalcu skupaj s pozivom na 15-dnevno javno razpravo.

POSEBNO OBVESTILO

Prosilci, ki so poslali nekompletno ali kompletno prošnjo do izida 11. javnega natečaja ter prosilci, katerih prošnje na prejšnjih natečajih niso bile ugodno rešene, naj prošnjo v razpisnem roku dopolnijo v skladu z razpisnimi pogoji, sicer njihovih prošenj ne bomo obravnavali.

Povprečni osebni dohodek na zaposlenega v SRS v letu 1984 je znašal 27.762,00 din.

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST
OBČINE DOMŽALE

Predsednik Odbora za solidarnost:
Helena KERČ, l.r.

Limbarska gora pri Moravčah:

80-let Helene Kosmač z Limbarske gore

Življenjska pot Helene Forst se je začela 28. februarja 1905, leta na Dunaju, koder je preživljala tudi otroška leta. Njena mama Helena je živela na Dunaju, za svojo hčer Heleno se ni dosti brigala, saj je imela poleg nje izven zakona še tri sinove. Zato se je 13. letno dekle spomladi 1918 leta moralo ločiti od matere in oditi po svetu s „trebuhom za kruhom“. Tako je prišla v Moravče, tu jo je sprejel takratni občinski župan Martinka in jo poslal za služkinjo.

Služila je na več kmetijah na Moravškem, za delo pa je dobila hrano, stanovanje, obleko in obutev. Nazadnje je služila pri Zgornjem Koširju na Limbarski gori. Tu sta se spoznala s sedanjim možem Tonetom in se leta 1931 vzela. V zakonu se jima je rodilo devetero otrok. Vse otroke sta spravila k kruhu. Skoraj vsi so poročeni, imajo družine, razen najmlajše hčere Francke. Naj omenimo, da sta jubilarita Helena in njen mož Tone dne, 27. junija 1981 leta praznovala zlato poroko. Na matičnem uradu domžalske občine sta si ponovno izrekla „da“.

Helena Kosmač je služila pri kmetih vsega skupaj 13 let. Seveda za vsa ta leta

Helena Kosmač z Limbarske gore

Huda zima, hude skrbi

(Nadaljevanje s 5. strani)

najboljših močeh, vendar po nekaterih objektivnih potrebah in družbenem interesu. Pri tem jih je zelo oviralo najmanj 100 različnih telefonskih intervencij, groženj, izsiljevanj in drugega, saj več kot popolno angažiranje ni mogoče. Vse to je razvidno iz poročil, člankov in informacij izvršnemu svetu, SKIS in občinskemu vodstvu.

Ob evidentnih potrebah odpraviti napako, niso spraševali po plačniku; zagotovili so vodo in komunalne storitve, brž ko je bilo mogoče.

Pripravljenost pomagati pa očitno ni več dovolj, saj bo treba za vse oblike komunalnih storitev zagotoviti navsezadnje tudi več sredstev.

Odpiramo rubriko: NAŠI KOMUNALNI PROBLEMI

Da bi občani lahko poslej bolj sodelovali v urejanju vseh naših komunalnih problemov, odpiramo rubriko **naši komunalni problemi**. V njej naj se občani oglašajo, tako z izkušnjami, mnenji, pripombami in težavami. Napišejo naj svoje predloge o tem, kako menijo, da bi bilo po njihovem bolje, kako bi sami pristopili k urejanju konkretnih problemov odvozov odpadkov, urejanja zelenice, javne razsvetljave, pluzenja, pogrebne službe, vodovoda in drugega, kar občani s komunalnega področja tako ali drugače zadeva. Nikakor naj ne bi šlo samo za kritiko in napade v primerih napak, pač pa tudi za predloge, ki jih bodo komunalci, če že ne upoštevali, pa vsaj zagotovo z odgovornostjo presodili o njihovi uresničljivosti. Nepodpisanih prispevkov na to temo v novi rubriki ne bomo objavljali. Oglasite se!

M. Brojan

nima priznane delovne dobe, ima jo le zapisano v posebni knjižici – izdani na županstvu občine Moravče. Imenovana nima nobene denarne družbene pomoči, s svojo skromno pokojnino jo mora preživljati njen Tone.

Helena dobro prenaša svojo starost. Nezadovoljna je samo s svojimi nogami in

Spodnji Tustanj pri Moravčah

Peter Svetlin – izumitelj motornih smučk

Peter je 36-letni kmečki sin, doma pa v vasi Spodnji Tustanj št. 25 v krajevni skupnosti Vrhpolje-Zalog. V svojem okolju je priljubljen, zvest delu in mnogo načrtov še ima. Tako z rokami in glavo, kaj izboljšati, popraviti, izumiti. V načrtu ima urediti večjo delavnico za ustvarjalno delo. Ko sem se o njegovem delu in nenehnem snovanju pogovarjal, mi je zaupal tole iznajdbo – izum.

Pravi, da ljudje dostikrat iz nuje ob svojem delu nekaj izumijo. Eni vidijo v tem korist za delovne organizacije, nekaj pa jih dela iz osebnega zadoščenja.

„Že preteklo leto sem pričel razmišljati o izdelavi motornih smučk. Sicer do realizacije ni prišlo takoj, pač pa šele v mesecu januarju letos. Začel sem tako: na vojaškem odpadu v Ljubljani sem kupil rabljen motor 100 ccm vojaške motorne žage, okvir – vilice so bile s poni kolesa z ojačitvami. Zadnje vilice in prenos – zobniški, zobniki z verigo sem dobil z APN motorja (Tomas). Smučke so montirane na amortizerje, da se prilagajajo višini snega, pogonsko kolo je s stare kosilnice. Hitrost je okoli 30 km na uro, goriva mešanica vozilce porabi 2 litra na 100 km. Upravljanje z motornimi smučmi je zelo enostavno, z dodajanjem plina začne delovati centrifugalna sklopka, ustavljanje je z zavoro na pogonskem kolesu. Smučki so uporabne za vse ceste in brezpotja, če jih preveč ne ovira visok sneg. Za izdelavo motornih smučk je šlo delo 48 ur dveh oseb.

Z malenkostno demontažo se lahko v letnem času smučki spremenijo v motorno kolo.“

Peter ima vse pogoje za izdelovanje sicer tehnično boljših motornih smučk, če bo po

zobmi, vedno glasna in dobre volje, da je kaj, če se srečaš z njo. In če prišlek poteka na vrata, potem pokaže Helena svojo gostoljubnost in prijetnost – človeka, dobrega, odprtega srca. Take ljudi imamo vsi radi. Delo in ljubezen do svojih otrok je oblikovalo Helenino dolgo življenje in njo sama. Delo, ki ga sama ne zmore več, o katerem pa bi še rada pripovedovala.

O Heleni bi lahko zapisali še veliko. Želimo ji še veliko zdravih in zadovoljnih let ob njenem jubileju!

Tekst in foto: Jože NOVAK

njih povpraševanje. Potem jih bo začel izdelovati v večjem številu.

Zabeležil in foto: Jože NOVAK

11-letni Roman Svetlin, ki je pomagal pri izdelavi motornih smučk

»Za« pitno vodo

(Pred glasovanjem za samoprispevek za izgradnjo vodovoda v KS Velika vas – Dešen.)

Občani in delovni ljudje krajevne skupnosti Velika vas – Dešen si že vrsto let prizadevajo za komunalno čimbolje urejeno krajevno skupnost. Rezultat njihovih skupnih prizadevanj, odrekanih in prostovoljnih prispevkov in prostovoljnega dela je vrsta novosti, izmed katerih naj omenimo le večje število telefonskih priključkov, ki so prišli na to območje in novi dom KS, s katerim so končno pridobili ustrezne prostore za družbeno in družbenopolitično življenje v krajevni skupnosti.

Že več let pa si tudi prizadevajo, da bi s skupnimi močmi končno uredili tudi vodovodno omrežje in v sleherni gospodinjstvo pripeljali zdravo pitno vodo.

Projekt za izgradnjo vodovoda za naselja Zgornji in Spodnji Prekar, Hrib in Katarija je že pripravljen in njegova skupna investicijska vrednost znaša blizu 5 milijard, od česar naj bi krajevna skupnost glede na svojo nerazvitost prispevala 30 %. Večji del potrebnega prispevka bodo krajani zbrali s prostovoljnimi prispevki v obliki krajevnega samoprispevka, del pa bodo opravili s prostovoljnimi

delom. Na zboru delovnih ljudi in občanov, je bil podan predlog, da se krajevni samoprispevek uvede v naseljih, ki bodo priključena na novo zgrajeni vodovod ter da ga plačuje gospodinjstvo kot celota, ne pa vsak posamezen član.

Občani in delovni ljudje tega območja se zavedajo, da bo le v primeru uspešno izglasovanega samoprispevka možno pričakovati dokončno ureditev tega problema, obenem pa čimprej izglasovani samoprispevek pomeni tudi takojšen začetek gradbenih del, za kar potrebujejo le še gradbeno dovoljenje.

Po daljši razpravi, v kateri je bilo sicer izrečenih nekaj pomislekov, češ da nekatera gospodinjstva že imajo vodo iz lastnih zbiralnikov, vprašanje plačevanja samoprispevkov vikendašev, ki bodo vodo uporabljali le občasno, je bil ob koncu zbora soglasno sprejet sklep, da se predlaga izvedba referenduma za glasovanje za samoprispevek za dokončno ureditev vodovodnega omrežja v vaseh Zgornji in Spodnji Prekar, Hrib in Katarija.

Delovni ljudje in občani tega območja se zavedajo, da tak način pomeni dokončno ureditev tega problema in zato jim ne bo težko zapisati „ZA“ za pitno vodo.

V. V.

Veterinarski zavod
Kamnik – Domžale
Kamnik, Perovo 20

Cepljenje psov proti steklini

Na podlagi odredbe o preventivnih cepitvah in diagnostičnih ter drugih preizkavah v letu 1985 (Ur. l. SRS 30/84) in Zakona o varstvu živali pred kužnimi boleznimi, morajo vsi lastniki psov v občini Domžale pripeljati svoje pse, od 4 mesecev starosti dalje, na cepljenje proti steklini.

Stroški rednega cepjenja so 550,00 din. V primeru, da lastnik psa ne more pripeljati na cepljenje po razporedu, ga lahko pripelje na cepljenje na Veterinarski zavod Kamnik – Domžale, Kamnik, Perovo 20, od 7. – 8. ure zjutraj.

Opomba: Breje in doječe psice se cepijo po odstavitvi.

Datum, ura	Kraj cepjenja
25. 3. 1985	
8.30 – 9.00	Topole 12, pri Lužar Francka
9.00 – 11.00	Mengeš, Dornik Francka, Kidričeva 55
11.00 – 12.30	Loka pri Mengšu, Videmšek Franc, Mušičeva 15
12.30 – 13.30	Dobeno, pri Ručigaju
13.30 – 15.30	Mengeš, Dornik Francka, Kidričeva 55
26. 3. 1985	
8.30 – 9.00	Dragomelj, Lukan Franc, pri Vrvu
9.00 – 9.30	Pšata Mivšek Luka, št. 25
9.30 – 10.00	Selo pri Ihanu, Flerin Mihela
10.00 – 10.30	Ihan, pri Navžarju
10.30 – 11.30	Prelog, Bitenc Franc, št. 4
27. 3. 1985	
8.30 – 9.30	Trojane 14, Smrkolj Janez
10.00 – 10.30	Ožbolt 1, Smrkolj Ciril in pri „Kasarni“ Zg. Petelinjek
10.45 – 11.30	Blagovica 5, Cerar Janez
11.45 – 12.00	Česnjice pri Blagovici, Šinkovec
12.30 – 12.45	Kranje Brdo, Novak Franc, št. 11
13.00 – 14.00	Krašnja, pri Štruklju.
28. 3. 1985	
8.30 – 9.00	Trnovče, pri Antonu Oražmu
9.15 – 10.00	Lukovica, pri Smrkolj Stanislavu, št. 43
10.15 – 11.00	Šentvid, pri Andrejka Martinu
11.30 – 12.00	Rafolče 18, pri Igliču
12.15 – 12.30	Rova, pri Ukan, Osolin Anton
13.00 – 14.00	Depala vas, Pavovec Alojz
29. 3. 1985	
8.00 – 8.15	Nožice, pri Jakobu Grašiču
8.15 – 9.00	Homec, Prešern Peter, pri Adamovcu
9.30 – 10.30	Radomlje, Prešernova 24, pri Kancu
11.00 – 12.00	Jarše, Gasilski dom
30. 3. 1985	
8.00 – 9.30	Trzin, Habatova 1, Kepic Anton
10.00 – 13.00	Domžale, Stobovska 2, Flerin
13.00 – 14.00	Študa pri Kos Leopoldu
1. 4. 1985	
8.30 – 10.00	Vir, Šaranovičeva 43, pri Šraju
10.00 – 11.30	Dob 5, Jelševar Pavle
12.00 – 12.30	Trojica, Gasilski dom
2. 4. 1985	
7.30 – 8.00	Krtina, Simon Franc, pri Kovaču
8.30 – 9.00	Zalog pod Trojico, Kepec Vinko
9.30 – 10.30	Vrhpolje, Lenček Dominik
10.30 – 11.15	Krašče, Gasilski dom
11.30 – 12.30	Moravče, na dvorišču KZ Emona
3. 4. 1985	
8.30 – 9.00	Katarija 11, Srenjšček Jože, pri Vidicu
9.30 – 9.45	Dešen 6, Ribič
10.00 – 10.30	Gora pri Pečah, Dolinar Alojz
11.00 – 11.30	Peče, pri Mal Maksu
11.45 – 12.30	Gaberje pod Limbarsko goro, Urankarju.

ZAMUDNIKI

4. 4. 1985			
8.15 uri	Nožice	10.30	Lukovica
8.30	Homec	11.00	Šentvid
9.00	Rova	11.30	Rafolče
9.15	Radomlje	12.00	Dob
10.00	Sr. Jarše	6. 4. 1985	
10.30	Domžale	8.30 uri	Peče
11.30	Trzin	9.00	Moravče
12.00	Mengeš	9.30	Krtina
5. 4. 1985		10.00	Prelog pri Ihanu
8.45	Trojane	10.15	Ihan
9.00	Ožbolt	10.30	Selo pri Ihanu
9.30	Blagovica	11.00	Pšata
10.00	Krašnja	11.15	Dragomelj

Cepljenje za zamudnike bo na istem kraju, kot je redno cepljenje.

Veterinarski zavod Kamnik – Domžale

Štefka Mazovec

Veliko, veliko sva se imela pogovoriti s Štefko Mazovčevno, ki jo želimo tokrat predstaviti v znani rubriki „Dober dan, domžalski občan“. In kako tudi ne, saj niza spomine na stare Domžale in njihove prebivalce tako, kot bi se vse to, česar se spominja, zgodilo včeraj. Čeprav je bila leta 1914 rojena v Zdolah pri Brežicah, kjer je bila rojena tudi mama Cecilija, je takorekoč vsa leta živel in delala v Domžalah. Je ena redkih Domžalčank, ki je bila rojena v slavninarski družini, saj je bil oče Viktor slavninarski obrtnik, mama je šivala in gospodinjala, saj so se jima v zakonu rodili 4 otroci in to Štefka, Francka, Dana in Viktor.

Štefka, kako se spominjate svoje mladosti?

„Osnovno šolo sem obiskovala v Domžalah, meščansko in dvorazredno trgovsko pa v Ljubljani. Naša hiša je stala poleg Škrabarjeve v naselju, ki mu še danes rečemo Krakovo. Težko je bilo, ker smo imeli malo denarja za preživljanje, ker je oče šel v Argentino in je bila glavna skrb za preživljanje na ramah pokojne mame. Leta 1928 je našo hišo kupil slavninar Alojz Škrabar, ki jo je leta 1933 prodal in tako smo morali tega leta zapustiti rojstni dom. Med vojno in še nekaj let po vojni smo stanovali pri Mešjaku v Stobu.“

Kdaj ste se pa zaposlili?

„Moja prva služba leta 1933 je bila na Sreškem načelstvu v Kamniku, že leta 1934 pa sem prišla v službo na občino Domžale, ki je bila takrat v stavbi Gasilskega doma. V tej službi sem bila do aretacije 23. oktobra 1944. Kar misli si ne morem kako smo le trije uslužbenci, tajnik Ferdo Dekleva, blagajnik Vinko Trojanšek, ki je opravljal delo le občasno, in jaz, ki sem bila administrator-ka, mogli opravljati vse delo, ki ga je takrat ni bilo malo. Župan, takratni zdravnik dr. Matija Hočevar, ki je imel ordinacijo v isti stavbi, je ponavadi prihajal v pisarno le enkrat tedensko, da je ob tej priliki podpisoval potrebne papirje.“

Čeprav sem imela majhno plačo, le borih 400 din, sem bila zadovoljna, posebno ker sem se pri tajniku veliko naučila pri vodenju administrativnih del. S hvaležnostjo se spominjam tudi pokojnega dr. Hočevarja, ki je poskrbel še za marsikateri dodatni dinar.“

Kako se pa spominjate okupacije?

„Okupacija je bila za marsikatero Domžalčano usodna, saj je bilo število žrtev vojne v Domžalah izredno veliko, poleg tega je pa za posledicami vojne dolga leta trpelo še na stotine ljudi, nemalo tudi takih, ki posledice vojne čutijo še danes. Že kmalu, ko so prišli Nemci, se spominjam, da so zaprli župnika Franca Bernika, Dimitrija Skoka, Toneta Grilja, Franceta Vidmarja, Franceta Abeta, črkostavca Rostana, dvojga očeta, pa še druge številne zavedne domačine, vendar se po toliko letih marsičesa ne spominjam več. Da bi bila domaćinom okupacija še težja, je bila v Domžalah v avgustu 1944 ustanovljena domobranska postojanka. Septembra leta 1944 so domobranci pri kamnolomu za Šumberkom ustrelili učitelja Perka in Chvatala ter Hribarja.“

Kdaj so vas zaprli Nemci in kje ste bili zaprti?

„23. oktobra 1944 so zaprli mene in sestro Dano, ki so jo kasneje izpustili. Najprej sem bila teden dni zaprta v postojanki belih v Domžalah, nato 14 dni v Kamniku, zatem pa mesec dni v Begunjah. 17. decembra 1944 so nas še z drugimi zaporniki, med katerimi sta bili tudi Milka Judež por. Zambnikar iz Domžal in Francka Kokalj iz Depale vasi z zadnjim transportom odpeljali v taborišče Rawensbrück v Nemčiji. V Lescah so nas priključili transportu, ki so ga belogardisti pripeljali iz Ljubljane. Ko je prišla Milka Zambnikarjeva v zapor v Kamniku je rekla: „Punce, Beograd je padel“, kar je bila za nas dokaj vzpodbudna novica. Nikoli ne bom pozabila, kako so me raztrgali v Kamniku topli po prstih in hrbtu. Za osvobodilno gibanje sem naredila veliko, kar seveda okupatorjem ni ostalo skrito. Bila sem partizanska kurirka in obveščevalka, skrbela sem pa tudi za to, da so partizani dobivali živilske karte.“

Najbolj žalostne spomine imate prav gotovo na čas, ki ste ga preživeli v taborišču Rawensbrück?

„Ko so nas pripeljali v taborišče so nas najprej slekli, peljali v kopalnico, kjer smo se morale umiti z mrzlo vodo in nam dali taboriščno obleko. V taborišču je bilo 60.000 zapornic. Dobila sem številko 95238. Krematorij je stalno gorel in prav pri krematoriju sem morala delati tri tedne. V krematoriju je dnevno zgorelo tudi do 90 zapornic. Napol zoglele kosti smo morale voziti v bližnje jezero. Hrana je bila največ koleraba, če je bil krompir, je bil že praznik. Večkrat smo dobile tudi ovsene kosmiče na konjski juhi ter četrk kg kruha. Če sem šla kam delat, sem dobila še malo kruha in kosček navadne salame. Spominjam se, kako smo za tri kraje leta 1945 6 ur stale na „apelu“, ker sta ušli dve Judinji. V Rawensbrücku sem bila do 23. marca. Od tam so nas odpeljali v taborišče Zwodau na sudetski meji, od tam smo šle peš do Graslitz. Ponoči od 19. na 20. aprila 1945 nas je 10 jugoslovanskih jetnic ušlo. Na poti smo srečale dva nemška vojaka, dezerterja,

ki sta bila brez orožja, ki sta nam dala nekaj jedače, kerstavidela, kako smo slabe. Prišle smo do Karlovih varov, ki so jih prav takrat bombardirali. Ker so zavezniki metali iz avionov zemljevide, smo vedele, kje hodimo. Na Češkem so nas po dve in dve razdelili po družinah in nam dajali hrano. 6. maja so prišli Rusi, pa še z njimi smo imele težave. Pot nas je vodila mimo Prage in Budjevic do Linca, kamor smo prišle 20. maja. Nato smo bile ponovno 6 tednov v zbirnem taborišču, nakar je prišel nalog za približno 70 Slovencev, da so nas v živinskih vagonih odpeljali do Jesenic. Po prihodu v domovino smo bile še 6 dni v karanteni v Radovljici. Od tu sem končno 12. julija 1945 prišla v Ljubljano in naletela na Stano in Štefita Lavriča, ki sta me pospremila domov, kajti bila sem zelo slaba. Izgubila sem tudi skoraj vse lase, ker sem prebolela tifus.“

Kje ste se pa zaposlili po vojni?

„Že 2 dni potem, ko sem se vrnila iz taborišča, 14. julija 1945 sem se zopet zaposlila na občini, ki je bila takrat še vedno v gasilskem domu, čeprav je bilo veliko narejenega na okraju, ki je bil takoj po vojni v sedanjem obratu Toko I. Prve volitve so bile avgusta 1945. Na občini, kjer sem bila blagajničarka, sem ostala do leta 1950, ko sem se zaposlila v Invalidski delavnici lahke obutve pri Škrabarju, kjer sem bila do leta 1953, ko sem odšla v tovarno Toko za korespondentko in ostala tu do leta 1959, ko sem šla k domžalskemu Vodovodu, kjer sem ostala do upokojitve leta 1964. Potem ko sem bila že upokojena, sem še 8 let delala pri advokatih Petaču in Zlatnarju. Sedaj pa že od leta 1973 skrbim za blagajniške posle pri Društvu upokojencev Domžale.“

Poleg redne zaposlitve ste opravljal še druge številne funkcije?

TEKMOVALCI TERITORIALNE OBRAMBE DOMŽALE PONOVO DOKAZALI USPOSOBLJENOST IN FIZIČNO VZDRŽLJIVOST PRIPADNIKOV OBOROŽENIH SIL SFRJ

Drugo mesto za ekipo TO Domžale je velik uspeh. Na sliki: naši tekmovalci

Ekipa TO Domžale — odlična druga

Vsakoletno smučarsko prvenstvo pripadnikov TO Ljubljanske pokrajine je bilo letos organizirano v občini Kočevje dne, 9.2.1985.

Predlansko prvo mesto, lanskoletno drugo mesto je bilo za člane ekipe TO Domžale dovolj velika motivacija in odgovornost, da ponovno dokažejo, da dobri rezultati niso bili slučajni, temveč plod usposobljenosti v streljanju z avtomatsko puško in fizične pripravljenosti oziroma vzdržljivosti.

Člani ekipe TO Domžale v postavi: vodja ekipe Gregorin Janez, Kavka Franc, Slovnik Zvone.

Kot navdušeni smučarski tekači iz Ihana so že v pripravah, ki smo jih izvedli pred tekmovanjem dokazali, da so v vlogi favoritov. Vendar je letošnja zima v začetku februarja zagodla prijateljem bele opojnosti in

„Dolga leta sem sodelovala pri domžalski godbi in to že leta 1946, ko sem bila še zaposlena na občini, saj je bilo treba pisati zapisnike, vabila, skrbeti za blagajno in opraviti še nešteto drugih opravil. Režirala sem tudi spevoigro „Ribičeva hči“, ki so jo večkrat uprizorili. Že pred vojno sem igrala v „Kralju na Betajnovi“, to igro sem pa igrala tudi po vojni, in to vlogu Lužarice. Veliko sem tudi suflirala. 20 let sem bila tajnik Občinskega odbora RK Domžale in to popolnoma volunteersko, bila odbornik Zveze borcev, opravljala pa še druge naloge.“

Kako ste pa kaj zadovoljni z uditvijo Domžal?

„Ljudje se vse premalo zavedajo kako kraj onesnažujejo, pa naj bo to s tem, da odmetavajo odpadke, hodijo čez parke in uničujejo cvetje, s čemer kraj izgublja na privlačnosti turističnih Domžal. Domžale pogrešajo tudi primerno avtobusno postajališče, javno stranišče, pa še in še.“

Za svoje dolgoletno delo ste prejeli več priznanj?

„Vesela sem bila lani priznanja domžalske godbe ob 100-letnici delovanja godbe. Dobila sem tudi priznanje OF, bronasto in srebrno priznanje RK Slovenije, medaljo zasluge za narod, orden dela s srebrnim vncem, občinsko priznanje za delo v organizaciji ZB in druga priznanja.“

Mazovčevi Štefki želimo, da bi jo še naprej videvali v pisarni Društva upokojencev Domžale, saj si le težko zamislimo, da je ne bi bilo več pri pomembnem delu za upokojence. Čeprav zadnje čase ni več najboljšega zdravlja, ji prav tega v največji meri želimo.

Tone Ravnikar

Delo predzakonske in zakonske svetovalnice Domžale

Zakonska zveza je z zakonom urejena življenjska skupnost moža in žene. Temelji na svobodni odločitvi, obojestranski čustvenosti, vzajemnosti, spoštovanju, razumevanju in medsebojni pomoči. V zakonski zvezi sta zakonca enakopravna.

To so določila zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih, ki si jih mladoporočenca obljubita ob sklenitvi zakonske zveze. In nenazadnje, večina bodočih partnerjev gre s takimi pričakovanji tudi v zakon.

Ob primerjavi anketnih listov parov, ki so se udeležili predzakonskega svetovanja, z razveznim razlogom, ki so ga pari navajali v razvezni tožbi, opažamo odstopanja med tem, kar sta si zakonca obljubila ob sklenitvi zakonske zveze in med tem, kar sta potem iz zakona naredila, odnosno v katerem sta živel.

Bodoča zakonca skušamo v šesturnem programu predzakonskega svetovanja pripraviti na njune nove vloge, s ciljem, da morata v zakon vlagati oba. Ali smo ob tem uspešni, je težko razglabljati. Vemo, da je predzakonsko svetovanje le dodatni člen v spletu izobraževalnega programa. Da je učenje uspešno, morajo biti izpolnjeni določeni čimtelji. Za predzakonsko svetovanje bi zaenkrat še težko rekli, da so ti čimtelji podani. Gre za prevelike skupine, ki so neenotno sestavljene. Različna je izobrazba kandidatov, različno predznanje, starost, izkušnje, pričakovanja od zakona in različni razlogi, zaradi katerih sklepajo zakonsko zvezo. Izvedba programa je neposredno pred poroko. Večina knaditak že pričakuje otroka. Rekli bi, da je predzakonsko svetovanje prej prepozno kot pravočasno, zato si moramo prizadevati, da se program humanizacije odnosov med spoloma uvede v učne programe srednjih in osnovnih šol.

Literatura nas uči, kakšen naj bi bil zakon. Malo pa je še vedno zapisanega o tem, kakšen je zakon v praksi in za zaprtimi vrati. Da ni vedno takšen, kot si ga želimo in obljubimo ob poroki, potrjujejo številne razveze, ki jih je bilo tudi v tem letu v občini Domžale vloženih 79.

Sodeč po številu vloženih tožb za razvezo zakonske zveze, ugotavljamo, da gre za določeno krizo v odnosih med zakonci. Kritična so vsa leta zakona. Največ, kar 34 % zakoncev se je odločilo za razvezo po 10 letih zakona. Sledijo s 17 % zakonci po 5 letih zakonske zveze, 15 % zakoncev se je razvezalo po 2 letih zakona. 10 % je tistih po treh letih, enak odstotek pa je tudi tistih po 20 letih skupnega življenja. 9 % zakoncev se razvezuje po enem letu in 5 % pred enim letom zakonske zveze. Najpogostejša odstopanja med tem, na kar skušamo kandidate pripraviti pred sklenitvijo zakonske zveze in dejstvi, ki se v večini primerov pokažejo kot opuščena ali napačno uporabljena so: zaljubljenost, ljubosumnost, nenakopravna delitev vlog v družini, manipulacija in poniževanja, alkoholizem.

V predzakonskem svetovanju si prizadevamo, da mladi ločijo zaljubljenost od zrele ljubezni. Sklepanje zakonske zveze v času zaljubljenosti, ni ravno najboljši trenutek. Zaljubljenost je slepa. Prepoznavna se samo tisto, kar se hoče prepoznati, polna je čustvene prenatosti, zato je zanjo značilno, da je kratka. Ko mine, je možno samo dvoje:

– ali razpade (lahko gremo narazen, vztrajamo v zakonu po sili, se sprevrže v sovraštvo...),

– ali pa preraste v zrelo ljubezen.

Zrelo ljubezen ni nekaj, kar je dano ob poroki in traja večno, nespremenjeno. Treba jo je vzdrževati in razvijati. Ljubosumnost, ki je pogojevala 6 % razvez, nima prav tako ničesar skupnega z ljubeznijo. Ljubosumnost ima po mnenju strokovnjakov (dr. Brajša) dva bistvena vzroka, poleg seveda bolesterne ljubosumnosti, ki spada na zdravljenje. Zanj je značilno:

– nezaupanje v partnerja in v sebe,

– posestniški odnos.

Ljubosumnost je nesigurnost v partnerja. Gre za strah, da nas bo ta zapustil. Ljubosumni partner se trudi najti eventualnega tekmeča, ker ne gre za resničnega, so potencialni kandidati vsi brez izjem.

Ta namišljeni partner pa lahko naredi v odnosu med dvema zakoncem več škode, kot bi je naredil resnični tretji. Zdravila, razen medsebojnega zaupanja, tu ni.

Noben od partnerjev nima pravice jemati si posestniškega odnosa nad drugim. Partnerja je treba zadržati z ljubeznijo, ne s prilaščanjem ali poniževanjem in ena od poniževanj je tudi ljubosuvnost.

Pogovarjanje in sporazumevanje je naslednja kočljiva tema, ki so jo zakoncu v 17 % opustili. Dogaja se, da se srečamo z zakonci, ki se po petnajstih ali več letih prvič pogovorijo o sebi ob priliki spravnega poskusa. Taki zakonci se v bistvu nikoli ne spoznajo. Zakon ponavadi obdržijo „zaradi otrok“. Ko pa otroci odrastejo in zapustijo starše, postanejo ti tuji, ki si nimajo več kaj povedati.

Prilaganje je težka preizkušnja, ki je še posebej kritično spremljala 4 % obravnavanih zakoncev. Tu gre predvsem za mlade zakonce, ki šele sprejemajo nove vloge, usklajujejo navade, navajajo se sporazumevati. To je večkrat zelo težko. Rada se

porodi želja po varnem starem zavetju. Zato ni čudno, da je kar 34 % obravnavanih zakoncev živelo v času razveznega postopka ločeno.

Nezmožnost prilagajanja lahko pripelje do konfliktov. Ti so bolj ali manj redni spremljevalci večine zakonov. Sami po sebi niso nevarni.

Važno je, kako konflikte razrešujemo in čemu služijo. Da postanejo negativni, zavisi od partnerjev. Nekaj drugega pa so zakoni, kjer vlada nasilje, pravica močnejšega ali spretnejšega. V 8 % obravnavanih zakonov je bila večna borba brez zmagovalcev, samo s poraženci. Nasploh v takih zakonih ni zmagovalcev, najbolj ob tem pa trpijo otroci.

Nikoli ne bo en zakonec spremenil drugega. To so jalova pričakovanja vsakega od partnerjev, ki s temi vzstopa v zakon. In takih niti ni malo. V razveznih postopkih se najpogostejše srečujemo s pojavom alkoholizma. Že kandidati v predzakonskem svetovanju nakazujejo na tovrstne razvade, ki jih motijo pri partnerju. Pričujejo pa, da se bo partner po poroki spremenil. Ko se to ne uresniči, pa pričakujejo, da se bo premenil z rojstvom otroka. Pa tudi takrat ne pride do spremembe na boljše. Kar 32 % obravnavanih zakoncev je navedlo razlog za nevzdržnost zakonske zveze alkoholizem. Tu gre za zakonce v vseh časovnih obdobjih, prevladujejo pa tisti, z daljšim stažem. Pri tem ne smemo prezreti ugotovitev strokovnjakov, ki se ukvarjajo z zdravljenjem alkoholikov, da so v družinah alkoholikov bolni vsi člani in je potrebno zdraviti vse. Svoji pa se tega zavedo šele po več letih skupnega trpljenja. Dolga bolezen prav gotovo pušča globoke posledice na vseh članih družine.

Pričakovanja kandidatov v predzakonskem svetovanju so, da se z rojstvom otroka izboljša medsebojni odnos. Taka pričakovanja se rada izjalovijo. Res je, da otrok dobre medsebojne odnose partnerjev še poglobi, res pa je tudi, da zmanjša še tisto malo zasebnosti med partnerji, kjer so slabi odnosi in te še poslabša.

Spolnost je naslednje področje srečevanja zakoncev, kjer se premalo govori in sporazumeva. Je pa to istočasno tudi eno od področij, kjer se zakonca večkrat razhajata ali sta v dvomih. V predzakonskem svetovanju opozorimo kandidate na to pomembno področje medsebojnega srečevanja, kjer sta edino merilo zakonca in je pravilno, kar zadovoljuje njiju oba. V praksi so rada odstopanja med doživljanjem spolnosti med moškim in žensko. Marsikatera ženska si npr. ne želi spolnih odnosov z moški, če ni zadovoljna z medsebojnim odnosom skozi določeno časovno obdobje in mnogi moški, na katere kakšen prepriček niti ni toliko vplival, ne morejo tega razumeti. Strokovnjaki ugotavljajo določene razlike v doživljanju spolnosti med moškim in žensko in priporočajo sporazumevanje. Vseh 394 kandidatov, ki so prišli v letošnjem letu v predzakonsko svetovalnico, si je brez dvoma želelo srečen zakon. Ta pa je tak, kot so si ga naredili sami. Srečno skupnost ustvarjata oba zakonca, v srečnem zakonu pa je srečna tudi družina. Razveza je prekinitev z leti ustaljenega odnosa, ki je lahko bolj ali manj uspešna. Dobro je vedeti, da se nobena razveza ne začne in ne konča v uradnem prostoru. Začne se mnogo prej, za zaprtimi vrati in konča mnogo pozneje, kot se konča uradna razveza. Slab zakon in nekvadratna razveza lahko naredita veliko gorja tako zakoncem kot njihovim otrokom.

Ko sodišče razveže zakonsko zvezo, odloči o varstvu, vzgoji in preživljanju skupnih otrok. Tisti od staršev, kateremu otroci niso zaupani, obdrži pravico do osebnih stikov z njim, razen, če sodišče ne odloči drugače. Odhod enega od staršev, je za otroka velika sprememba, ki se ji mora prilagoditi. Redni stiki dajejo otroku občutek varnosti, zato tega razvezana roditelja ne bi smela izkoriščati za svoje namene. Burni konflikti med roditeljskima ob stiku imajo negativne posledice na otroka. Stiki naj bi bili v dobro otroku, ne pa da preko njih ohranja stike s partnerjem, še posebej, če so negativno usmerjeni. V taki vlogi se bo otrok čutil krivega.

Zakonska svetovalnica in Svet za pravne poskuse pri SIS socialno skrbstvo Domžale

Koledar kulturnih prireditev v marcu

Petek, 1. marca ob 19. uri v Kulturnem domu Ihan

Petek, 1. marca ob 16. uri v Delavskemu domu na Viru občinsko srečanje Naša beseda 85

Sobota, 2. marca ob 10. in 16. uri v Delavskemu domu na Viru občinsko srečanje Naša beseda 85

Sobota, 2. marca v Kulturnem domu v Ihanu ob 19. uri koncert Domžalskega okteta in Dekliškega zbora iz Sežane

Torek, 5. marca ob 19. uri v Knjižnici v Domžalah recital Kosovelove poezije, Recitacijski krožek ŠKD Srednje kovinarsko-usnjarske šole Domžale

Četrtek, 7. marca ob 18. uri v Avli OŠ Šlandrove brigade v Domžalah občinska revija otroških pevskih zborov v počastitev Dneva žena

Petek, 8. marca ob 18. uri v Avli OŠ Matije Blejca v Mengšu občinska revija otroških pevskih zborov v počastitev Dneva žena

Petek, 8. marca ob 20. uri v Zadržnem domu v Lukovici premiera Linhartove Županove Micke KUD Janko Kersnik Lukovica

Sobota, 9. marca v Kulturnem domu v Radomljah, Festival amaterskega filma

Od 11. do 16. marca v predverju Hale v Domžalah razstava del domžalskih likovnih umetnic, otvoritev razstave 11. marca ob 18. uri

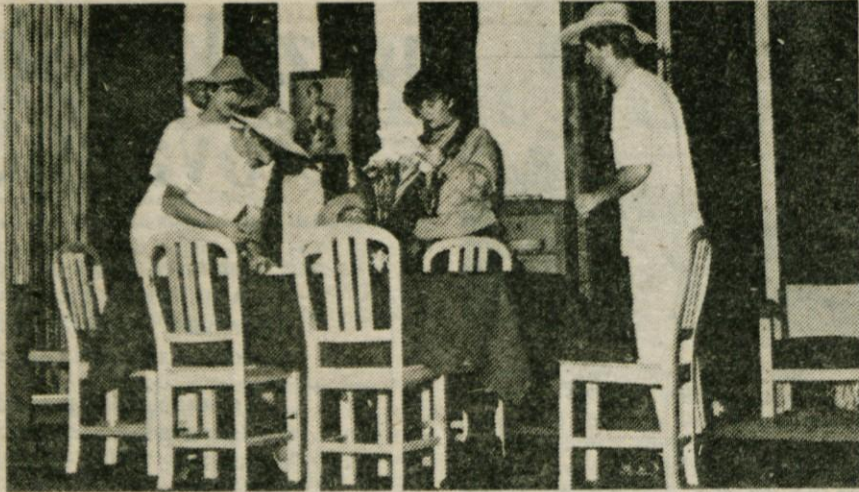
Petek, 15. marca ob 19.30 v Avli OŠ Šlandrove brigade v Domžalah koncert ob 25-letnici Moškega zbora DU Janez Cerar Domžale

Petek, 22. marca ob 17. uri v Kinodvorani v Domžalah, občinska revija mladinskih pevskih zborov

Petek, 22. marca ob 20. uri v Kulturnem domu v Mengšu I. srečanje pevskih zborov farmacevtskih tovarn, Mešani pevski zbor KRKA Novo mesto in Komorni moški zbor Lek

Petek, 29. marca ob 17. uri v Avli OŠ Josip Broz Tito v Domžalah Gorenjska revija otroških in mladinskih pevskih zborov

Petek, 29. in sobota 30. marca v občini Domžale, srečanje gledaliških skupin Gorenjske.

Naši trije angeli — kaznjenci — so poskrbeli za vedro razpoloženje (Foto: Vido Repanšek)

Po eni od uprizoritev:

Mengeški fantje »Trije angeli«

Dramska skupina DKD Svoboda Mengeš je v decembru postavila na oder komedijo Naši trije angeli. Predstavo so v februarju zaradi velikega decembrskega zanimanja ponovili.

Janez Burnik, Vesna Dežela, Majda Žun, Jožica Trojanšek, Niko Robavs, Stane Slokan, Jure Jerič, Franc in Sandi Bevk ter Andrej Fajdiga so pod režiserskim vodstvom Mengšana Jožeta Gogale prikazali zanimivo božično vzdušje v francoski koloniji, ko gre nesposobnemu štacunarju vse narobe, neprijetni obračun pa po svoje obrnejo na glavo trije kaznjenci,

ki so bili nasploh nosilni liki tako v komediji kot v mengeški predstavitvi.

Treba je pohvaliti izredno domiselno sceno Vinka Železnikarja, pri zahtevni postavitvi igre pa so pomagali tudi Kladija Šinkovec kot šepetalka ter Štefan Borin in Slavko Pišek.

Mengeški Naši trije angeli so dokazali, da si občinstvo želi tudi takšnih predstav, seveda pa bi bilo treba še več delati z mladimi talentiranimi igralci, da bi v Mengšu spet dobili tako dobro in močno igralsko skupino, kot je bila pred leti.

I. Sivec

Razstave članov likovnega društva Petra Lobode

V predverju Hale Komunalnega centra Domžale je bila v času od 11. do 15.2.1985 razstava slik in risb na temo »Naša ljudska arhitektura« v počastitev slovenskega kulturnega praznika.

To je bila prva likovna razstava članov v letu 1985, s katero člani nadaljujejo s tradicijo razstav v preteklem letu, o katerih sem že pisal in to Mojce Vilarjeve in Matjaža Mauserja, Edvarda Starca in ing. Dubravka Lovrečiča in slikarja Janeza Ravnika. V času od 17. do 23.9.84 so imeli razstavo v počastitev 100-letnice Godbe na pihala Domžale, od 10. do 20.10.1984 razstavo v tovarni Titan Kamnik, v počastitev Dneva kovinarjev, ki jo je organiziral član društva, ki je istočasno tudi član kolektiva ing. Bogdan Potnik, v času od 23. do 29.10.1984 pa razstava v tovarni Litostroj v Ljubljani, ki jo je organiziral član društva, ki je istočasno tudi član kolektiva Litostroja Tone Tomažič, ki je po otvoritvi poskrbel tudi za prijeten razgovor v tovarni po tem, ko so si člani ogledali tudi tovarno. Od 16. do 28.11.84 je svoja dela v galeriji Petrol razstavila Mojca Vilar, ex temporov v galeriji Labod Novo mesto so se udeležili Matjaž Mauser, Ida Rebula,

Bogdan Potnik in Mojca Vilar, Podoba Ljubljane Alenka in Adi Sovinc in Ida Rebula, ex tempora Tržič Matjaž Mauser, Bogdan Potnik, Mojca Vilar, Ida Rebula in Tone Ravnikar, ex tempora Urh-Orle-Podlubnik Ida Rebula, slikarske kolonije Lom pod Storžičem, Danilo Fugger, Mojca Vilar in Tone Ravnikar.

O zadnji razstavi v februarju letos je predsednik Matjaž Mauser med drugim zapisal: »S to razstavo, ki je obenem odziv na širše zasnovano akcijo Združenja likovnih skupin Slovenije smo hoteli opozoriti na žalostno usodo naše ljudske arhitekture in še slabši odnos potrošniške miselnosti do kulture. Zato naj bo razstava poleg estetskega užitka tudi povabilo k sodelovanju pri obnavljanju naše arhitekturne dediščine. V kulturnem programu je nastopil kitarist Friderik King ter recitatorja člana društva Tone Ravnikar in Bogdan Potnik. Številne obiskovalce ob otvoritvi je pozdravil predsednik Matjaž Mauser. Razstavo si je ogledala tudi komisija Likovnih skupin Slovenije in izbrala za republiško razstavo dela Draga Jermana, Mojce Vilar, Ide Rebula, Matjaža Mauserja, Toneta Ravnikarja, Braneta Rihtarja, Toneta Tomažiča, Alenke Sovinc in Franceta Oreška, vsega 16 del, kar je članom vsekakor vzpodbuda za nadaljnje delo.

Tone Ravnikar

Več časopisov in revij

OBČINSKA MATIČNA KNJIŽNICA IN ČITALNICA

Z novim letom smo v Knjižnici naročili vrsto časopisov in revij. Menili smo, da so cene le teh tako narasle, da moramo svojim bralcem omogočiti, da si jih lahko ogledajo in jih preberejo v čitalnici. Poleg osrednjega slovenskega dnevnika DELO, so bralcem na voljo revije SODOBNOST, JEZIK IN SLOVSTVO, popularna NOVA REVIJA, tedniki MLADINA, TELEKS, NAŠI RAZGLEDI, revije OTROK IN DRUŽINA, NAŠA OBRAMBA in OBZORNIK. Ljubiteljem računalništva priporočamo MOJ MIKRO in BIT, za mlade pa TIM, PRESEK in PLANINSKI VESTNIK. Poleg tega imamo naročene tudi družinske revije OTROK IN DRUŽINA, DELAVSKA ENOTNOST in KULTURNI POROČEVALEC. Vsekakor dovolj branja za najrazličnejše okuse v čitalnici domžalske knjižnice.

Cveta Zalokar Oražem

PROGRAM DRUGEGA OBČINSKEGA SREČANJA OTROŠKIH IN MLADINSKIH GLEDALIŠKIH IN LUTKOVNIH SKUPIN

NAŠA BESEDA 85

1. in 2. marca 1985 v dvorani Delavskega doma na Viru

Petek, 1. marca ob 16. uri

Otroška dramska skupina KPD Franc Bukovec, Vir, naslov predstave: Muca copatarica (Ela Peroci), režija: Anica Vrhovec.

Dramski krožek ŠKD OŠ Radomeljske čete, naslov predstave: Muc gospe Vriskove (M.A. de Miollis) in Novi kurir (Bora Oljačić), režija: Rija Preskar.

Recitatorski krožek ŠKD OŠ Matije Blejca, Mengeš, Kadar žez gozdove vro viharji, režija: Nada Cotman.

Dramski krožek ŠKD OŠ Martina Koželja Dob, Srečni princ (Oscar Wilde), režija: Marta Keržan.

Recitatorski krožek ŠKD Srednje kovinarske-usnjarske šole, Domžale, Recital poezije Srečna Kosovelova, režija: Marjana Lenasi.

Pogovor s sodelujočimi skupinami.

Sobota, 2. marca ob 10. uri

Lutkovna skupina KUD Fran Maselj Podlimbarski, Krašnja, Sapramiška (Svetlana Makarovič), režija: Vera Beguš

Lutkovna skupina ŠKD OŠ Josip Broz Tito, kaj je našel pes šarek?, režija: Mara Sarkič.

Otroški zbor in Instrumentalni krožek ŠKD-OŠ Vencelj Perko Mašek Muri — musikal (tekst: Kajetan Kovič—, režija: Dominik Krt.

Pogovor s sodelujočimi skupinami

Sobota, 2. marca ob 16. uri:

KUD Franc Kotar Trzin — dramska sekcija mladih, Kraljevi smetanovi kolački (Martha Swintz).

Dramska skupina ŠKD Franc Per Vido, OŠ Kranja, naslov predstave: Zadnje sanke Dedka mraza (A.Bole—Vrabc), režija: Vera Beguš in Boža Požar.

Gledališki krožek ŠKD OŠ Vencelja Perka, naslov predstave: Figole—fagole (L. Suhadolčan), režija: Marina Rugelj.

Pogovor s sodelujočimi skupinami.

Sobota, 2. marca ob 20. uri:

Okrogla miza ob II. srečanju.

Zveza kulturnih organizacij Domžale
KPD Franc Bukovec
Vir

PISMA BRALCEV

Moje zagate s terminalom

Francoska pisateljica Françoise Sagan, ki je živel v tridesetih letih našega stoletja, je zapisala: Edina resnična privlačnost denarja je v tem, da ti omogoči izogniti se čakanju, živčnosti, drugim ljudem. Ne znam si točno razložiti, kaj je imela v mislih, vendar sem prepričana, da takrat v bankah še ni bilo terminalov.

Tudi v tem našem glasilu smo bili pred novim letom obveščeni, kako naj ukrepamo oz. kako se banka pripravlja na vpis obresti v hranilne knjižice. Ker sem pričakovala, da bodo prve dni vrste, sem odšla v banko šele v sredo, 23. januarja. Seveda sem doma pobrala vse hranilne knjižice — može-

vo, otrokove, taščino, tastovo in tudi mojo. Ker že dve leti nismo imeli vpisanih obresti, sem morala na banko s terminalom. Okoli devete ure dopoldne sem stopila v vrsto (kakih sedem strank je bilo že pred menoj). Nekateri so čakali na dvig, drugi na polog, nekaj pa nas je bilo tudi za vpis obresti. Tovarišica pred menoj je ravno tako čakala na vpis kot jaz in ko je prišla na vrsto, so ji sicer zelo prijazni uslužbeneci pojasnili, da terminal ne dela. Vprašala je, kdaj se lahko oglasi, da bo delal in bo lahko uredila svoje finančne »težave«, ji niso vedeli povedati.

Razlagala sem si, da bo mogoče delal jutri, če danes ne in tako sem se v četrtek, 24. januarja odločila, da najprej po telefonu vprašam, kakšno je »terminalsko vreme« na banki. Odgovorili so mi, da terminal dela in

takoj sem se odpravila zopet z vsemi knjižicami (tokrat mi je dve dodala še soseda, da ji ne bo treba posebej v vrsto). Po desetih minutah čakanja v vrsti, je prišlo »kot strela z jasnega« — terminal ne dela. Ker nisem mogla verjeti in sem stopila še do okenca in vprašala, če je to res. »Seveda je,« mi je pritrdil uslužbenec. Razočarana nad »stroji« sem odšla domov; med potjo pa sem razmišljala, kako je bilo lepo v »starih časih«, ko so namesto strojev in tudi terminalov delali in mislili ljudje. Mar smo res že pozabili, kako se ročno izračunajo obresti!

Torej, vsaj še enkrat se bom morala napotiti na banko, če bom želela imeti vpisane obresti. Saj ne gre za velike zneske, vendar pri sedanjih, vsak dan višjih cenah, se pozna vsak dinar.

Danes bi za vse moje obresti lahko kupila dva kilograma kruha, jutri ga bom morda lahko le kilogram.

Zelo bi bila vesela, če bi nam — preprostim strankam, ki se ne spoznamo globlje na poslovanje banke oz. terminala — pojasnili, kako deluje terminal, zakaj se ne vključuje recimo vsak dan ob 8. uri in deluje vsaj toliko časa, kolikor je banka odprta za stranke? Morda bi bilo potrebno navesti ure, ko bo terminal gotovo delal, da ne bomo hoteli zastoj! Kajti, tudi čas je denar!

Če sem malo »zlobna«, pa lahko pomislim tudi na to, da v banki terminal nalašč ne dela. Tako ne moremo vpisati in dvigniti obresti in banka lahko razpolaga z našim denarjem. Upam, da ni tako in da mi bo tudi pojasnjeno, kako je res z obrest-

mi, ki jih ne vpišemo takoj v hranilno knjižico, ampak recimo šele neke v juniju ali kasneje.

Za konec vseh teh vprašanj, pa še neka misel iz knjige pregovorov: Ko si mlad, misliš, da je denar v življenju najvažnejši — ko si star, to veš!

Občanka
(naslov v uredništvu)

P.s.

Danes, 25. januarja, je terminal delal! Obresti sem končno vpisala, vendar razmišljam, če se je splačalo tolikokrat čakati in jeziti na »stroj«, saj sem z obrestmi zaslužila komaj za pot! Ne smem pa pozabiti omeniti prijaznosti bančnih uslužbenecov, ki jim gre verjetno največja zahvala, da ne pride do večjih konfliktov čakajočih strank — mimogrede na pošti v Domžalah take prijaznosti niso vajeni!

50 let SK Ihan

Spomini enega „taprvih“, Andreja Zajca:

Za smučanje je potreben bel sneg

Prav nobenega smisla nima, da bi podrobno navajal datume, kdaj in kako sem prvič stopil na smučke.

Ne spominjam se, kako sem reagiral, ko sem prvič slišal besedo „smučke“. Nedvomno je bil učinek precej šokanten. Kajti otroci smo tedaj poznali samo sanke, takšne, kakršne vidimo na Gasparjevih slikah in drsanje z okovanimi čevlji po zaledenelih potokih in poteh.

Pri nas, na Ihanskem, je smučarska mrzlica izbruhnila nenadoma, veliko prej kot po drugih vaseh v okolici. Udarila je z vso močjo, otroci smo brali v časopisih (že takrat smo namreč poznali časopise in celo brali smo jih – zlogoma kot danes), ali pa smo zvedeli od starejših, da se ljudje nekje na svetu stoje na dilcah vozijo po bregu navzdol in tudi po ravnem gre, če se s palicami poganjaš.

Mulci smo začeli zavzeto razmišljati, kako priti iz neuvrčenosti na tem področju. Hoteli smo smučke, skupaj in posamezno smo teoretično preučili, kako smučke izgledajo, čeprav jih še nikoli nismo videli. Ko mi je bilo jasno, da so smučke lesene, toliko in toliko dolge, spredaj več ali manj od pol metra zakrivljene in da je na sredini montirana nekakšna „šapa“, ki drži čevlji, sem šel v akcijo, seveda v največji tajnosti, da starši ne bi izvedeli, kaj se pripravlja.

Ker nisem imel nobenih „šans“, da bi mi starši kupili smučke, če bi jih mogoče prosil in tudi ne vem, kje naj bi jih, saj tedaj ni bilo takih trgovin, sem se odločil, da smučke mojstrsko izdelam sam. Na srečo je bilo pri hiši dosti lesa, le pravnega nič. Našel sem neke ostanke od vodnega mlinkega kolesa, ki so ga malo pred tem izdelali, doma smo namreč imeli mlin.

Moje smučke so ležale med lesovjem in brklarijo, že kar izdelane, imenitne kot le kaj in na moč podobne luninemu prvemu kraju. Na sredini debele deset cm, oba konca simetrično prifrknjena in ošiljena kot lunin krajec. Kos jermena na sredini je bila za tiste čase univerzalna vez.

In je šlo. Sprva več po riti kot po nogah. Vaščani, pošteni kot so bili, pa so drveli skupaj ogledovat čudo in mojo drznost. Kajti čez nekaj dni sem se spustil že po en meter visokem klancu, ne da bi telebnil.

Potem je prišla bridkost, razočaranje, nesreča brez primere. Ker me je smučanje vsega prevzelo, se nisem zmenil, ne za učenje, ne za delo. Za ničesar, razen dilca, mojih dveh lun, ki so šle naprej in nazaj, ne da bi jih bilo treba obračati. In oče, brez smisla za napredek (naj se zaradi tega očitka ne obrne v grobu) mi je „ploha“ razžagal pred mojimi očmi, pa v peč z njimi. To je bil zame nepopisen udarec, ki mi je vžgal plamen revolucije. Raziskoval sem naprej. Brez smuči ni imelo življenje nobenega pomena. Pa tudi moji vrstniki niso stali križem rok; mrzlično so izdelovali smučke iz domačih odvrženih rešet, iz dog od starih sodov, raznih krajnikov in podobnih zadev. Kavkov Peter, na primer, je imel smuči, ki mu jih je izdelal oče, slava mu, iz pet centimetrovskih lipovih plohov.

Dveh dinarjev tedaj ni imel vsak. Jaz sem jih nekje dobil (beri – zmaknil) in

kupil pri Hodnikovem Lojzetu v Biščah prave jesenove dilce, surove, kosmate in grčave, pa še zvite, in začel sem jih tesat, oblat, žagat, pilit in oblikovat na vse načine. Bile so tri cm debele in da bi jim naredil krivine, sem jih ves dan kuhal v

Dražgoše 1972 — Ekipa ihanskih »teritorialcev« po uspešno opravljeni nalogi

kotlu med repo, ki smo jo imeli za prašiče. Kako mi je uspelo, da sem jih ukrivil, še danes ne vem. Vem le to, da je učiteljica Schubertova pred vsemi otroki rekla, da so moje smučke najlepše, kar pa sploh ni bilo vzgojno, ker sem se podomislil, čeprav so smučke še dolgo smrdele po kuhani repi. Tak sem ostal, dokler se nisem nekega dne zabil v hruško, tam pod ihansko šolo in smučko zlomil. Ko sem stočil vse solze, sem naredil druge, lepše, tudi v repi kuhanne.

Kar tekmovali smo, najprej, kdo bo imel lepše, boljše, elegantnejše in bolj po „predpisih“ izdelane smučke. Že takrat smo bili zelo pametni. Vsak je več vedel od drugega. Pojavile so se prve „prave smučke“ izdelane v kolarških delavnicah, s „pravimi“ vezmi.

Skupina ihanskih smučarjev na Pokljuki; posnetek izpred 20 let

Ravšelnov Janko, Bevčev Pepi in učitelj Horvat so bili srečneži, katerim smo vsi zavidali razkošje, čeprav niso bili tako zagreti in „dobri“ smučarji kot mi, mlajši.

Razumljivo je, da je glavno smučišče okoli šole in farovža. Tam okoli je bilo vedno največ ljudi, pred katerimi smo se petelinili, kdo se bo dlje peljal, kdo bolj pokonci držal, kdo med vožnjo gledal okoli sebe, kdo preskočil kak kucelj. Skratka, delali smo „vratolomne ekshibicije“ pred ljudmi, ki so se križali in prosili bogove, da bi nas srečala pamet.

Pa nas ni. Ne vem, kje sem zbral pogum in denar, da sem naročil pri kolarju Kuharju v Dolu prave smučke. Za tri kovače mi je izdelal tako lepe, da sem jih nekaj časa nosil s seboj v posteljo in spal ob njih.

Ko je bilo vse ihansko področje preplavljeno s smučmi in smučinami, se je v nas zbudila sla po tekmovalstvu. Po tistem pravem, kdo bo hitrejši. Neko nedeljo popoldne smo organizirali smučarske „dirke“.

Od Smolajdra do Kmetovega kozolca in nazaj. To je bila dolga proga. Tekmovalci smo pred startom prispevali v skupno blagajno iz svojih žepov po dva dinarja in za ta denar kupili nagrade za zmagovalce. Belo štruco in malinovec smo dobili prvi, kar pa so seveda solidarno razdelili med ostale.

Kasneje smo „dirkali“ tudi v skokih. V Prelogu „nad Rozalo“ je bilo univerzalno smučišče. Od tam je spominov za celo knjigo. Po nekaj letih splošnega smučanja smo v Ihanu pričeli razmišljati o organiziranem načinu tekmovalstva. Potrebna je bila posebna oprema, ki ji je zbral vsak zase, kakor je kdo vedel in znal. Ko sem kupil v Ljubljani prve tekaške vezi, brez sleherne jermena, sem vzbujal veliko zanimanje. Vezi so bile nekoliko drugačne od današnjih.

Ne vem, kdo je prinesel med nas tekače „finski korak“. Kar hitro smo ga osvojili in „prelavfali“ vse dneve. Po izbruhu vojne smo nekaj časa še organizirano smučali, potem bi morali oddati vse smučke za nemško vojsko. Jaz sem oddal tiste, samoročno izdelane, že zdavnaj odpisane, boljše pa sem skril v gozd ob Bistrici, da se je vsa stvar podela.

Potem smo s smučanjem čisto prenehali, ker je zmanjkalo zdaj enega, zdaj drugega. Neverjetno hitro pa smo se po koncu vojne preživeli zopet zbrali in začeli pospešeno gojiti smučarske teke, pod pogoji, kakršne si danes lahko le v sanjah – v hudih sanjah – predstavljamo.

In vendar so bili takrat lepi časi spremljani s tisoč obrobniimi bridkostmi in zimskimi sladkostmi.

V skoraj pol stoletja dolgi dobi smučarskega športa, ki ga nekateri pomnijo, je šlo skozi že toliko sprememb, kot na vseh ostalih področjih vsakdanjega življenja. Le eno je pri smučanju ostalo isto; sneg mora biti prav tako mrzel in bel kot včasih.

Naši Himalajci (z leve) Janez Jeglič, Tone Škarja, Silvo Karo

SREČNO HIMALAJCI!

V teh dneh je odpotovala v Himalajo naša alpinistična odprava, ki bo skušala opraviti vzpon na vrh Kangehenjunga po doslej še neosvojeni poti. Ekspedicijo vodi naš občan Tone Škarja iz Mengša, v odpravi pa sta še dva občana naše občine: Janez Jeglič in Silvo Karo. Našim trem Himalajcem želimo uspešen vzpon, dobro zdravje, lepo vreme in srečno vrnitev.

Izvrsten dosežek domžalskih dvigalcev uteži:

Prehodni pokal ostal v Domžalah

Deset novih republiških rekordov, kakovostno zastopstvo iz vseh slovenskih težkoatletskih klubov in izvrstna organizacija – so poglobitve značilnosti tradicionalnega Memoriala Janeza Velepca v dviganju uteži, ki ga je v domžalski hali Kormunalnega centra pripravil pod pokroviteljstvom TKS Domžale Težkoatletski klub Domžale v spomin na pobudnika težkoatletskega športa v Domžalah, dolgoletnega predsednika kluba in znanega domžalskega telesnokulturnega delavca.

Memorialno tekmovalstvo v Domžalah je bilo zadnje tekmovalstvo v dviganju uteži v letošnjem letu, temu primerno pa je bila tudi udeležba, saj so se pomerili v domžalski hali vsi najboljši slovenski dvigalci uteži. Tekmovalci se je udeležilo kar 44 tekmovalcev iz Ljubljane, Skofje Loke, Titovega Velenja, Celja in Domžal. Da je bila zasedba res kakovostna, najboljši zgovorno potrjujejo številni izvrstni dosežki.

Sestnajstletni Adi KUNDIČ iz Celja je izboljšal kar šest republiških rekordov v kategoriji do 100 kg telesne teže v potegu, sunku in olimpijskem biatlonu, njegov klubski tovariš Marko URANKAR pa je postavil v kategoriji do 90 kg štiri nove republiške rekorde za mlajše in starejše mladince in sicer v potegu in biatlonu.

Domžalski dvigalci uteži so bili tudi tokrat izvrstni na domačem terenu, saj so zabeležili štiri posamične zmage: v kategoriji do 60 kg telesne teže je slavil Rajko DIMC, do 67,5 kg Marjan KOČAR, do 80 kg Marko CERAR in nad 110 kg telesne teže Ivko PETERCA. V skupnem seštevku posameznikov (od biatlona se odšteje dvakratna telesna teža) je prejel Rajko DIMC pokal za tretje mesto, odlični peti pa je bil Marko CERAR.

Pravo presenečenje pa so pripravili domžalski dvigalci v ekipni razvrstitvi, kjer so zanesljivo premagali zveznega ligaša TAK Skofja Loka in tako od Skofjeločanov, ki so slavili na lanskoletnem memorialu, prevzeli za leto dni prehodni pokal. Marjan VELEPEC, ki v času boleznih trenirja Podobnika trenira domžalske dvigalce, po

končanem tekmovalstvu ni skrival zadovoljstva: „Naši dvigalci so bili izvrstni, dosegli so štiri zmage in tako dokazali, da se lahko enakovredno kosajo s Skofjeločani, ki tekmujejo v prvi zvezni ligi. Naš glavni letošnji cilj je bila zmaga na današnjem tekmovalstvu, posebej zato, ker smo vedeli, da se bo na njem zbrala vsa slovenska elita in to nam je tudi uspelo.“

TAK Domžale je namenil najboljšim trem v vsaki kategoriji medalje, najboljšim trem posameznikom in ekipam pokale, najboljših 15 tekmovalcev pa je prejel praktične nagrade, ki so jih prispevale delovne organizacije Univerzale Domžale, Rog Ljubljana, Titan Kamnik, Tosama Domžale in Papirnica Količevo.

Dodajmo še, da so na tekmovalstvu v Domžalah podelili tudi pokala najboljšima moštvoma v republiških ligah v dviganju uteži. V članski konkurenci ga je za leto 1984 prejel TAK Celje, v mladinski konkurenci pa „po tradiciji“, kot že več let zapored, TAK Domžale.

Dosežki domžalskih dvigalcev – do 50 kg: 2. Bojan Hribar, do 60 kg: 1. Rajko DIMC, 3. Sašo Kovačič, do 67,5 kg: 1. Marjan Kočar, do 75 kg: 3. Janez Velepca, do 80 kg: 1. Marko Cerar, do 90 kg: 5. Tone Kovič, do 100 kg: 3. Silvo Girandon, do 110 kg: 4. Jože Klopčič, nad 110 kg: 1. Ivko Peterca, ekipno: 1. TAK Domžale 40, 2. TAK Skofja Loka 37, 3. TAK Olimpija 37, 4. TAK Velenje 31, 5. Partizan Celje 11.

Igor MATIČIČ

Spomladanski kros 85

Ekipno prvenstvo Slovenije v crosu za leto 1985 je bilo v nedeljo, 10. februarja 1985 v Ptuj. Tekmovalci se je udeležilo 6 atletov in atletinj Atletskega kluba Domžale, ki so dosegli naslednja mesta:

v kategoriji mlajših mladincev je Mav Maks dosegel 3. mesto, Žajdela Klemen je bil 13., ekipno pa sta dosegla 2. mesto, v kategoriji mlajših mladink je mlada in perspektivna atletinja Cerar Mateja dosegla 5. mesto, v kategoriji starejših mladink pa se je Lisjak Zvonka uvrstila na 8. mesto. V članskih kategorijah sta nastopala – pri članicah Horvat Liljana, ki je dosegla 5. mesto, Lazar Roman pa se je pri članih uvrstil na 18. mesto, vendar v tej kategoriji je bila udeležba največja ter tudi najkvalitetnejša, saj je od vseh kvalitetnih atletov manjkalo le Rozman Stane iz Kladivarja.

V vsekipnem tekmovalstvu so atleti Atletskega kluba Domžale osvojili 7. mesto od 19. nastopajočih ekip.

M. Gorza

Ihanci se preusmerjajo v biatlon

Smučarski teki imajo v Ihanu že dolgoletno tradicijo, saj je ta KS na jugu občine že vsa leta središče smučarske tekaške tradicije. Ihanski smučarji so v 50-letih, odkar obstaja SK Ihan, osvojili brez števila priznanj, pokalov, prvenstev. Na pohodu pa je mladi rod, ki žanje zlasti uspehe v biatlonu:

Ivo Gudlin, dolgoletni tekmovalac, trener:

Svoje dolgoletne izkušnje, ko sem bil večkratni občinski prvak ter tudi v republiškem merilu tik pod vrhom, skušam po svojih najboljših močeh prenašati na mlajše. 12 takih tekmovalcev imam, od katerih si vsak lahko obeta opazne uspehe. Letos smo dosegli že nekaj takih uspehov v biatlonu, zato smo se še z večjo vnemo vrgli v to tekaško-strelsko disciplino.

Boštjan Lekan, tekmovalac, delavec v IMP:

Tekmujem v razredu starejših mladincev, letos s posebnim uspehom v biatlonu. Državni prvak sem letos že 3 x. Prvo mesto sem osvojil na 15 km v biatlonu za mladince, na 10 km prav tako, enako med člani. Tudi v štafeti 3 x 7,5 km smo bili mladinci SK Ihan zelo dobri – torej prvaki.

Dnevno treniram dve uri, včasih celo več, želja pa mi je, da bi nastopil na naslednji olimpijadi v Calgaryju. Upam, da nama bo šlo obema s trenerjem Gudlinom dobro od rok.

Primož Krajšek, tekmovalac, dijak Kemijske srednje šole:

Na smučeh sem že odkar se spominjam, vsekakor pa od 2. razreda. Letos sem bil med mladinci po krivici diskvalificiran z obtožbo, češ da sem ustrelil enkrat preveč, kar pa ni res. Kaj mi pomaga, če mi pravi, da sem moralni zmagovalci? Skušam se tako v tekih kot tudi v biatlonu disciplinirati. Kot tekmovalcem bi nam šlo še precej bolje, če bi na začetku sezone lahko trenirali več na snegu. Še tako dober suhi trening ti ne pomaga veliko, če ne treniraš na snegu. Sicer pa nam je dol v tekih „ušel“, v biatlonu pa mu sledimo. Res pa je, da imajo precej boljše gnotne pogoje kot mi Ihanci.

Štefan Starbek, tekmovalac, dijak v usmerjenem izobraževanju:

Spominjam se, da sem na smučeh že peto sezono, pričel pa sem nekje v četrtem razredu. Tečem 3,5 do 10 km, letos prvič tudi z velikimi uspehi. Tako sem dosegel 3. mesto na državnem prvenstvu na 10 km na Jezerskem, drugo mesto na Pokalu republik v Delnicah. Najraje tečem kot se reče „solo“, želim pa si, da bi izboljšal svoje kondicijske sposobnosti, saj bi tako lahko v zelo veliki meri popravil izgleda za še boljši plasman. Mislim, da mi bo to ob pomoči trenerja Gudlina tudi uspelo.

Franc Rak, sekretar SK Ihan:

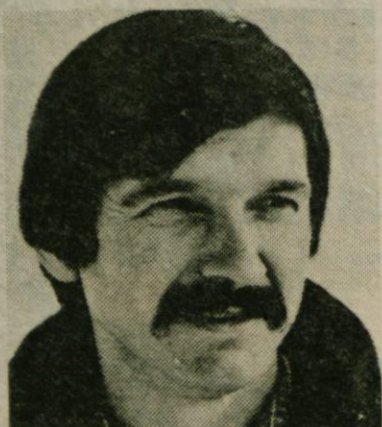
Naš klub ima dolgoletno tradicijo, ki jo sedanjí mladi lepo nadaljujejo. Tudi sicer je malo takojšnjih krajev, ki lahko postavijo na sneg 100 svojih članov, resda ne vrhunskih tekmovalcev, vendar aktivnih članov.

Sedaj, ko imamo teptalni stroj (vse zasluge zanj gredo Franotu Urbanju) so možnosti še boljše; trenutno imamo 30–40 km steptanih prog. Poleg tega opravljamo teptanje tudi za Radomlje, Trzin, Mengeš, Trzin–Mlake, Postovko. To zmoremo po zaslugi Simona Hribarja. Sicer pa je ihanski smučarski tekaški šport tisti, ki je samo lani zbral 66 pokalov – nešteto pa se jih je nabralo tekom leta. Kateri klub se lahko ponaša s tako bero v občini?

Jane Gregorič, predsednik kluba:

Naš klub že vseskozi žanje uspehe, letos celo večje, kot je kdorkoli pričakoval. Pa vendar smo v kraju ne docela razumljeni, podprti, sprejeti. Pred leti menda SK Ihan ni podpisal ustreznih papirjev za Dom družbene samozasčite, sedaj pa sploh ni pogojev, atmosfere, pripravljenosti, da bi tudi ti naši športniki dobili v domu svoje mesto.

Mislim, da bi nas KS, SZDL in drugi morali sprejeti medse, saj se v kraju počutimo preveč odrinjene. Trudili se pa bomo še naprej, da vendarle v kraju najdemo skupni jezik, to bo v prvi vrsti v korist športnikov.

SANKUKAI KARATE KLUB DOMŽALE

VPIS ČLANOV IN PIONIRJEV SAMO ŠE DO

Karate klub Domžale zaključuje vpis novih članov v trening karateja in samoobrambe. Vse, ki ste zainteresirani vabimo, da se vpišete čimprej. Vpis je možen do 11. 3. 1985 na treningih v stari osnovni šoli (zraven gostilne Keber) ob ponedeljkih in četrtek od 18.30 do 20. ure.

PIONIRJI:

Možnost vpisa je samo še na treningih v osnovni šoli Šlandrove brigade ob torkih in četrtek od 18. do 19. ure prav tako do 11. 3. 1985.

KARATE SEKCIJA V LUKOVICI

Vpis novih članov in pionirjev poteka ob sredah in petkih od 19. do 20. ure na osnovni šoli Janko Kersnik na Brdu pri Lukovici. Vpišete se lahko do 11. 3. 1985.

Dvoransko atletsko tekmovanje

Zveza telesnokulturnih organizacij občine Domžale in Atletski klub Domžale – zbor sodnikov, sta organizirala in izvedla dvoransko atletsko prvenstvo šolskih športnih društev.

Tekmovanje je bilo v soboto, 9.2.1985 v dvorani Komunalnega centra. Nastopilo je 105 mlajših in starejših pionirjev, ter 117 mlajših in starejših pionirk. Da je tekmovanje potekalo v kar najlepšem redu, se je del tekmovanja odvijal v Osnovni šoli Šlandrove brigade, za kar se vodstvu šole najlepše zahvaljujemo.

Zmagovalci so postali naslednji:

Mlajši pionirji:

Suvane medicinke – Rudi Dokl OŠ Šlandrove brigade, Skok v daljavo z mesta – Igor Bizjak OŠ Šlandrove brigade, Skok v višino – Andrej Fir OŠ Radomeljske čete, Tek na 20 m – Roman Kocjančič OŠ Šlandrove brigade.

Mlajše pionirke:

Suvane medicinke – Marjeta Kotnik OŠ J. Kersnik Brdo, Skok v daljavo z mesta – Alenka Drolc OŠ Radomeljske čete, Skok v višino – D. Saradjen OŠ Vencija Perka, Tek na 20 m – Mojca Antoni OŠ Janko Kersnik.

Starejši pionirji:

Suvane medicinke – Erik Kravanja OŠ Matija Blejca, Skok v daljavo z mesta – Igor Kržan OŠ J. Broz Tito, Skok v višino – Boris Vode OŠ Matija Blejca, Tek na 20 m – Simon Kumeč OŠ Šlandrove brigade.

Starejše pionirke:

Suvane medicinke – Mojca Vrhovnik OŠ Matija Blejca, Skok v daljavo z mesta – Maja Pšeničnik OŠ Šlandrove brigade, Skok v višino – Karmen Podbevšek OŠ Šlandrove brigade, Tek na 20 m – Vesna Hostnik OŠ J. Broz Tito.

Skupno je pri mlajših pionirkah in pionirjih prvo mesto osvojila Osnovna šola Šlandrove brigade, drugo mesto OŠ Radomeljske čete, tretje in četrto mesto sta si podelila OŠ J. Broz Tito in OŠ Matije Blejca, peto mesto OŠ Martin Koželj, šesto mesto OŠ Jurij Vega, 7. mesto OŠ Janko Kersnik, osmo mesto OŠ Vencija Perka in deveto mesto OŠ Olge Avbelj.

V kategoriji starejših pionirjev in pionirk je prvo mesto osvojila OŠ Šlandrove brigade, drugo mesto OŠ Matija Blejca, tretje mesto OŠ J. Broz Tito, četrto OŠ Radomeljske čete, peto mesto OŠ Martin Koželj, šesto OŠ Vencija Perka, sedmo OŠ Janko Kersnik, osmo OŠ Jurij Vega in deveto mesto OŠ Olge Avbelj.

Vsekipni zmagovalci in prejemniki pokala je postala Osnovna šola Šlandrove brigade Domžale, drugo mesto je osvojila OŠ Matije Blejca Mengeš, tretje OŠ J. Broz Tito Domžale, četrto OŠ Radomeljske čete Presejce, peto OŠ Martin Koželj Dob, šesto OŠ Janko Kersnik Brdo, sedmo OŠ Ven-

celj Perko Domžale, osmo OŠ Jurij Vega Moravče in deveto mesto OŠ Olge Avbelj Domžale.

Izvajalec tekmovanja je bil Atletski klub Domžale s svojim zborom sodnikov, ki je opravil svojo prvo uradno tekmovanje.

M. Gorza

Program množičnosti za marec

MAREC

– v marcu

Seminar z igre z žogo TKO,

DO, KS

dvorana KC

– 1. – 31. 3.

Prvenstvo ŠŠD – košarka

telovadnice

MPI/MPE, ŠŠD

OŠ

– 13. in 14. 3.

Prvenstvo ŠŠD – streljanje

strel. OŠ VP

ZP, ŠŠD

– 21. in 22. 3.

Občinsko prvenstvo – streljanje

strelišče OŠ

ZP, DŠI

VP

– v marcu

Občinsko prvenstvo –

kegljanje, DŠI

kegljišča

– 28. 3.

Občinsko prvenstvo – namizni

tenis – DŠI

Dvorana Jarše

– v marcu

Tečaj za instruktorje – odbojke

Dvorana KC

TKO, DO, KS

– v marcu

Tečaj kotalkanja – športna

Dvorana KC

značka

Dvorana KC

Uspeli skoki v Ihanu

Okoli 800 gledalcev si je ogledalo 30. jubilejno prireditev v smučarskih skokih v Ihanu, kajti lepo vreme blizina Domžal, vse to je rekreiralo toliko obiskovalcev.

Domači smučarski klub, ki je izvrstno pripravil skakalnico, je gostil kar 72 tekmovalcev iz 14 klubov. Najuspešnejši tekmovalac je bil SLATNAR, ki je dosegel najdaljšo daljavo 45 m.

Rezultati:

ML. pionirji: 1. Rednjak 189,4 T. Velenje, 2. Svetlin 188 Moravče, 3. Rotar M. 181,1 Moravče.

St. pionirji: 1. Petek 224,7 Jes.-Žir., 2. Gašperin 219,2 Jes.-Žir., 3. Triplat 194,3 SK Bled.

ML. mladinci: 1. Martinčič 208,7 Ilirija Lj., 2. Kaltenekar 197,8 Jes.-Žir., 3. Košelnik 193,0 Jes.-Žir.

St. mladinci: 1. Mihelič 210,7 T. Velenje, 2. Vovk B 201,9 Jesen.-Žir., 3. Moder 185 Dol.

Člani: 1. Slatnar 230,2 SSK Triglav, 2. Štirn 222,4 SSK Triglav, 3. Arko 205,0 SK Kamnik.

Veterani: 1. Kurent Sašo 184,00 SK Ihan, 2. Števe Franc 172 Kamnik, 3. Kunstelj Vinko 163 Vrhnika (najs. 47 let).

Občinski prvaki so postali za leto 1985 Svetlin Moravče, Martinčič Domžale in Kurent Ihan.

F.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega

IVANA SEMENA - STANKA

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, sosedom, soborcem, bivšim sodelavcem, družbenopolitičnim organizacijam, Komandi garnizona Ljubljana, Industriji pohištva Stol Kamnik in drugim, ki so darovali cvetje, ga spoštljivo in v tako velikem številu spremili na njegovi zadnji poti, nama pa v najtežjih trenutkih stali ob strani, nas tolažili in izrazili tople besede sožalja. Zlasti se zahvaljujemo predsedniku Skupščine občine Domžale tovarišu Karlu Kušarju, ki je v poslovnih besedah občuteno orisal pokojnikovo življenjsko pot in njegov prispevek za lepši jutri, tovarišu Petru Jermanu za poslovljni govor v imenu delavcev Stola Kamnik, tovarišu Juriju Vulkanu za poslovljitev v imenu Krajevne organizacije ZB „Simon Jenko“ Domžale, moškemu pevskemu zboru Radomlje za zapete žalostinke, vojakom in starešinam častnega voda, ki so dostojanstveno spremljali lafeto s pokojnikom in ob odprtem grobu izstreljeno častno salvo ter vojaški godbi. Posebno se zahvaljujemo zdravniku dr. Farkašu in patronažni sestri Bečejevi iz ZD Domžale, ki sta mu v boleznih lajšala bolečine in ga bodrila ter sosedom Šornovim, ki so ga v boleznih obiskovali, njemu in nam pomagali ter tolažili.

Vsi njegovi.

V SPOMIN

FRANCU PANČURJU

11. marca mineva leto dni, odkar si nas za vedno zapustil, ti najdražji mož, oče in stari oče. Zapustil si nas z globoko bolečino v srcih, ki je čas ne bo nikoli ozdravil. Kruta smrt te je iztrgala iz naše sredine, vendar pa ne iz naših src, kjer boš vedno živel.

Žalujemo vsi, ki te imamo radi.

ZAHVALA

Ob smrti naše drage mame

MARIJE KOSMAČ

iz Limbarske gore

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, dr. Đuriču ter patronažni sestri Slavki, lepa hvala pevcem iz Moravč in g. župniku za lepo opravljen obred. Vsem se iskreno zahvaljujemo za trud, izrečeno sožalje in podarjeno cvetje.

Vsi njeni.

ZAHVALA

Ob smrti naše dobre mame, babice, prababice in tete

TEREZIJE POGAČAR

roj. Jerman - Albinetove mame iz Radomelj

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste jo pospremili na zadnji poti, za izrečeno sožalje in darovano cvetje. Posebna hvala dr. Cerarju za dolgoletno zdravniško pomoč in patronažni sestri Žagarjevi, pevcem, Ediju Rojcu za poslovljne besede ter g. župniku za lep pogrebni obred.

Žalujemo vsi njeni.

VABILO

V mesecu marcu 1985 organiziramo PREDAVANJE za rezervne vojaške starešine občine Domžale, po tematici:

„PRIPRAVE ZA OBOROŽEN BOJ IN IZVAJANJE OBOROŽENEGA BOJA“ po naslednjem razporedu:

Krajevna organizacija ZRVS	Datum	Ura	Kraj
Moravče	4.3.	17.00	Osnovna šola Moravče
Črni graben	5.3.	17.00	Osnovna šola Brdo
Jarše-Rodica	6.3.	17.00	Osnovna šola JBT Rodica
Trzin	7.3.	17.00	Dom DPO Trzin
Vir - Dob	11.3.	17.00	Delavski dom Vir
Radomlje	12.3.	17.00	Kino Radomlje
Mengeš	13.3.	17.00	Osnovna šola Mengeš
Vencija Perka	14.3.	17.00	Osnovna šola VP Domžale
Slavka Šlandra	18.3.	17.00	Osnovna šola VP Domžale
Simona Jenka	19.3.	17.00	Osnovna šola VP Domžale

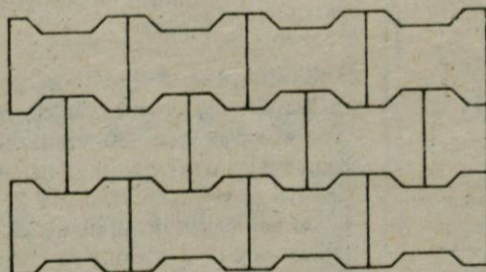
Predavanje je obvezni del programa usposabljanja Rezervnih vojaških starešin.

Na predavanje prinesite ovojnico z vašim naslovom, radi evidence vašega sodelovanja na predavanju.

Dopolnilnega predavanja (za zamudnike) NE BO.

Po končanem predavanju bo LETNA KONFERENCA Krajevne organizacije ZRVS, kjer se bomo dogovorili o dejavnosti naše organizacije, programu in načrtu dela in usposabljanja v letu 1985, kakor tudi o dejavnosti vsakega posameznika - člana ZRVS. Zato vas posebno vabim, da se udeležite načrtovanega predavanja v svoji Krajevni organizaciji ZRVS, ter se aktivno vključite v delo te konference.

Občinska konferenca ZRVS

Tlakovci, tople grede

Pomlad se približuje, načrtujete tlakovanje dvorišča, urejanje vrta, postavitev tople grede!

Izdelujemo tlakovce različnih oblik, elemente za tople grede, vrtno robnike, prane plošče in druge cementninarne izdelke.

VINKO PUČKO, Vir, Šaranovičeva 10.

NARODNO ZABAVNI ANSAMBEL »RZ« priraja »Koncert Danes na vasi« v Moravčah dne, 10. III. 1985 ob 17. uri v prostorih Partizanskega doma. Povezovalac programa Boris KOPITAR. Predprodaja vstopnic v trgovini!

VABLJENI!

objavlja dela in naloge

TOZD INVEST SERVIS
vzdrževalna dejavnost, r.o.,
Ljubljana
Verovškova 57

VODJA ENERGETSKO - KLIMATSKE SKUPINE

za organiziranje in koordiniranje dela energetsko-klimatske skupine, nadziranje izvajanja nalog, naročanje rezervnih delov.

Pogoji:

- 4 letna srednja šola strojne smeri
- 3 leta delovnih izkušenj
- zaželeno znanje nemškega oziroma angleškega jezika
- poskusno delo 60 dni.

VZDRŽEVALCEV

za vzdrževanje strojev in naprav v farmacevtski proizvodnji in za delo v mehanični delavnici.

Pogoji:

- 3 letna srednja šola kovinarske smeri
- 1 oziroma 2 leti delovnih izkušenj
- delo je eno oziroma dvoimensko
- poskusno delo 60 dni.

Poslovna enota MENGEŠ
Kolodvorska 27

TEHNOLOGA

za delo na preventivnem vzdrževanju.

Pogoji:

- visokošolska ali višješolska izobrazba strojne smeri
- 2 oziroma 3 leta delovnih izkušenj
- poskusno delo 90 dni.

VEČ VZDRŽEVALCEV, STRUGARJEV, REZKALCEV, ORODJARJEV IN BRUSILCEV

za delo na vzdrževanju in proizvodnji orodij in opreme

Pogoji:

- 3 letna srednja šola kovinarske smeri
- 1 oziroma 2 leti delovnih izkušenj
- poskusno delo 60 dni

KURJAČA

za samostojno opravljanje obratovanja parnih kotlov z avtomatskih kurjenjem.

Pogoji:

- 3 letna srednja šola kovinarske ali elektro smeri
- 2 leti delovnih izkušenj
- izpit za kurjača z avtomatskim kurjenjem
- delo je izmensko
- poskusno delo 60 dni.

INSTALATERJA - VZDRŽEVALCA

za vzdrževanje vodovodnih in vročevodnih instalacij ter naprav.

Pogoji:

- 3 letna srednja šola kovinarske smeri
- 1 oziroma 2 leti delovnih izkušenj
- poskusno delo 60 dni.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev objave ter kratkim opisom dosedanjih delovnih izkušenj sprejema 8 dni po objavi kadrovsko-spolni sektor delovne organizacije LEK Ljubljana, Verovškova 57.

Slamice iz slamnika

Iz mengeškega slamnika

(vendar ne tiste o „mareli“)

Kako površno se spoznajo v Domžalah na Mengeš, kaže tudi naslov v prejšnji številki Nov dom počitka v Mengešu. Kdo bi jim zameril, tako je pač v Domžalah, pardon v Domžalah!

Domžalčani, svoje komplekse večvednosti lahko potešite tudi tako, da pridete v Mengeš na kakšno dobro pripravljeno prireditev, če že sami ne zmorete tega pripraviti... Ljudje iz centra so pri nas vedno sprejeti odprtih rok!

Za hudo natolcevanje gre, ko ste zapisali, da so Domžale „osovraženo središče“. Le komu je spet to ušlo: Celo dojenčkom je jasno, da je pravo središče v resnici v Mengšu. Sicer pa kaže, da berejo v Domžalah samo občinski časopis, saj je še v Kaju pisalo, da je Mengeš središče glasbe — v evropskem merilu kajpada!

Domžalčani, če boste pridni, vam bomo marelo v kratkem posodili, saj jim imamo na pretek, kot ste tako tudi sami opazili: od nove, do rahlo rabljene do neuporabne. Še bolj pa bomo Mengšani veseli, če si omislite kar svojo, da je ne bomo spet leta in leta prosili nazaj.

Golo natolcevanje je, da je Rajčev voz, ki je stal Pod mengeško marelo, „gledal“ proti Kamniku. Bil je le pripravljen, če komu iz Domžal program ne bi bil preveč všeč, da ga zapeljemo ven...

SIM

VPRAŠANJE „TRGOVCEM“

Glede na to, da v trgovinah skoraj ni zaslediti steklenič in pripadajočih dudk, se sprašujemo ali so se trgovci zavestno vključili v široka družbena prizadevanja, da bi matere spet dojele...

ODPRIMO NOVE DRAGULJARNE...

Glede na to, da je radič poskočil že na 600,— din, predlagamo, da odpremo nove zelenjavno-draguljarke trgovine...

RAZUMEMO JIH, TRGOVKE V MERCATORJU...

V „Delu“ z dne, 31.1.1985 smo prebrali, da so reporterji Dela doživeli vrhunec neprijaznosti prav v tej trgovini. Nad koga pa naj se trgovke zaradi slabih pogojev spravijo — če ne nad kupca? Nad koga se pa bodo? Menda ja ne nad vodstvo!

NOTER TEČE...

Nad trgovino Mercator se že dolgo časa nekaj dogaja. Rezultat tega dogajanja je cvetoča streha, dež v trgovini. Š tem v zvezi imamo dva predloga:

— dežnikarstvo Tajč naj se preseli v neposredno bližino Mercatorja,

— vodstvo Mercatorja naj že vendar kupi trgovkam prepotrebne peletine in galoše.

VABILO

V centru Domžal plakati še kar naprej vabijo na Silvestrovanje. Sedaj se pa sprašujemo: Ali je kak Silvester v februarju, marcu, ali aprilu — ali pa morda vabijo že kar na Silvestrovanje 1986!

LUČ V SVETLO PRIHODNOST...

Glede na to, da v Rajkotovi prodajalni „Jugotehnika“ prodajajo albanške žarnice — „100 sveče“ — nam torej Albanci svetijo pot v lepšo prihodnost...

Anagram

JANJA T. AMBROŽ

S premikanjem črk dobite odgovornega urednika Občinskega poročevalca.

Anagram

MARKO MURI

V lažnem imenu in priimku se skriva predsednik OK SZDL Domžale.

Kriptogram

HIDROMETAL
TERMIT
FILC
PAPIRNIC
VARNOST
MLINOSTROJ

Rebus

Rešitev iz 3. številke Občinskega poročevalca:

Izpolnjevanke: 1. strip, 2. žleza, 3. fagor, 4. Ukmar, 5. Split, 6. Tosca, 7.

Vinje. Logorifni anagram v verzu: Geometrično središče občine Domžale. Palindromni rebusoid: Miran Jereb.

Uganke sestavlja M.J.

SO NEODGOVORNI — ODGOVORNI

Ali je neodgovorna le odgovornost?

Prišel je odgovorni in v imenu odgovornih zahteval odgovorno odgovornost vseh odgovornih. Vsi odgovorni so odgovorno sklicali odgovorne tovariše in odgovorno sklenili, da je odgovorne potrebno takoj poklicati na odgovornost, ker niso odgovorno izpeljali odgovornih nalog.

Odgovorni tovariši so takoj odgovorno imenovali odgovorno delovno skupino, ki naj bi odgovorno proučila odgovornost odgovornih tovarišev.

Po dolgotrajni odgovorni razpravi je delovna skupina odgovorno ugotovila, da so odgovorni tovariši odgovorno opravili odgovorno nalogo, torej je potrebno za odgovornost poklicati druge odgovorne, odgovornim tovarišem pa odgovorno-predlagali, da takoj in odgovorno poiščejo krivce za neodgovorno opravljene odgovorne naloge.

Odgovorni tovariši so odgovoren predlog odgovorne delovne skupine odgovorno proučili in odgovornega odgovorno obvestili, da niso odgovorni za neodgovorno izvršene odgovorne naloge in naj odgovorni odgovorno poišče krivce za neodgovorno opravljene odgovorne naloge.

Potem je prišel odgovorni in... (Podobnost z odgovorno „Živel je mož,“ imel je psa je odgovorna)

Veselo pod mengeško marelo

V začetku februarja so bile v Mengšu kar štiri predstave, imenovane Pod mengeško marelo. Šlo je za srečanje ansamblov, ki izhajajo iz mengeške godbe, torej za nekakšen podaljšek praznovanja 100-letnice domače godbe.

Ansambel Vita Muženiča; Franc Kompare — prvi z leve.

Oto Pestner se je v Mengšu prvič predstavil širšemu občinstvu (Foto: Vido Repanšek)

Na prireditvi so nastopili naslednji ansambli: Ansambel bratov Stopar iz Loke, Kajžari, ansambel Tineta Stareta, ansambel Vita Muženiča, ansambel Franca Miheliča in Alpski kvintet. Prireditev pa je začela in zaključila mengeška godba pod vodstvom kapelnika Francija Lipičnika. Ob ansamblih je nastopila tudi kopica humoristov, od Matevža do Štraufcigerja in domačina Janeza Pera, prireditev je povezoval igralec Brane Ivanc, scenarij pa je za vse nastopajoče pripravil spodaj podpisani.

Odziv občinstva je bil izredno presenetljiv, raven glasbenega izvajanja pa tako dobra, da bo Radio Ljubljana, ki je prireditev tudi snemala, pripravila iz tega dve oddaji: prva bo na sporedu 23.2. 1985 ob 9.00 uri na I. programu, druga pa verjetno 14 dni pozneje. Prvotno je bila zamišljena samo enournna oddaja, a so bili vsi ansambli dovolj kvalitetni, da bodo lahko nastopili tudi na radiu.

Treba je omeniti tudi to, da so se vsi ansambli odrekli honorarju v korist mengeške godbe, ideja, ki jo je dal Franc Kompare in je bila izpeljana s pomočjo Lojzeta Piška, glavnega na prireditvi — Janeza Pera v trojni vlogi — ter šveda pobudnika pa je naletela na tako plodna tla, da se bo treba še kdaj srečati pod veselo mengeško marelo.

Ivan Sivec

Mengeški kolesarji na startu

V Mengšu se je že nekaj časa kazala potreba po ustanovitvi svojega kolesarskega društva. Precej Mengšanov je bilo do sedaj vključenih v kamniško sekcijo, v začetku februarja pa je bila v sejni sobi ustanovna skupščina Kolesarskega društva Mengeš.

Predsednik iniciativnega odbora Jože Blejc je v začetku razložil, da se z resnejšimi pripravami za ustanovitev društva pričeli lani v oktobru. Vseposod so naleteli na razumevanje in odobravanje predloga, tako da je postopek lahko hitro stekel. Na ustanovni skupščini so sprejeli tudi statut društva, izvolili pa so tudi organe Kolesarskega društva Mengeš. Predsednik predststva skupščine je Peter Gubanc, namestnik Stane Mlakar, predsednik organizacijsko-tehnične komisije je Jože Blejc, predsednik gospodarsko-propagandne komisije je Stane Mlakar, predsednik disciplinske komisije je Matija Blejc, predsednik nadzornega odbora pa Darko Burgar.

Zanimivo je, da je bilo na skupščini kar 35 ustanovnih članov, veliko razumevanja pa so pokazali tudi vsi drugi krajevni in občinski dejavniki. V društvo so vključeni lahko vsi kolesarji, od najmlajših do upokojencev, posebno vlogo pa bo društvo lahko odigralo prav v osemletki. Članarina ni visoka, za šoloobvezne otroke po 100 din, za dijake in študente po 200, za druge člane pa po 400 din.

Pričakujejo, da bo v mengeški krajevni skupnosti za kolesarjenje še precej večje zanimanje. Društvo ima že svoj stalni prostor na Trdinovem trgu 14, tam pa bodo tudi redne tedenske uradne ure.

Pripravili so tudi že prvi program dela, v katerega so zapisali, da bodo najprej organizirali izlet v Predvor — 100 Mengšanov. V načrtu pa je tudi izlet starejših kolesarjev, sodelovanje na občinskem sindikalnem prvenstvu itd. V prvi vrsti gre za množičnost, čeprav so posamezniki dokazali tudi

že v kamniškem društvu, da lahko pričakujemo tudi nekaj vrhunskih rezultatov. Pobudnik za mengeško društvo Jože Blejc pa se je izkazal tudi že s posebnimi podvigi, kar smo v Poročevalcu lahko že brali lani.

Kolesarsko društvo Mengeš ima tudi že svoj emblema. Pričakujejo tudi, da se bo s sredstvi, nabranimi s članarino, z akcijami, z reklamami, dotacijami in iz drugih virov (ZTKO) lahko zastavilo precej širši program, kot je zapisan sedaj, morda tudi manjši servis koles itd.

Mengeški kolesarji so torej v začetku februarja že štartali. Pravijo, da je kolesarjenje ena izmed tistih telesnih dejavnosti, ko lahko najhitreje in najbolj primerno, v stiku z naravo, dvigne in obdrži psihofizično kondicijo. Vabljeni smo vsi z njimi na prvi kolesarski izlet, ki bo verjetno dokazal, da je bila ustanovitev Kolesarskega društva zadetek v polno.

Ivan SIVEC

Jože Blejc (na desni) glavni pobudnik za osnove kolesarskega kluba Mengeš na ustanovni konferenci kluba